

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני:

כבוד השופט מנחם פינקלשטיין, סג"נ – אב"ד
כבוד השופטת ליאורה ברודי, סג"נ
כבוד השופט רמי אמיר

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אופיר פחימה ועו"ד מירי ביטון הראל

נגד

הנאשם

פלוני
ע"י ב"כ עו"ד טלי גוטליב ועו"ד אביאל אהרון

גזר דין

השופט מ' פינקלשטיין, אב"ד, סג"נ

כללי

1. הפרשה נושא הליך זה היא בהחלט יוצאת דופן. נגולו לפנינו מעשים שבהם הדמיון אינו עולה על המציאות. לשמוע, או לקרוא, ולא להאמין.
2. הנאשם שבפנינו הורשע לאחר שהודה בעובדות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשלי"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). המדובר בשישה אישומים. בכל אישום מדובר במעשים שנעשו כלפי מתלוננת אחרת. בכל אישום מדובר בריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. באישום השני מדובר גם בריבוי עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.
3. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים גם העונש שאותו יציעו לבית המשפט להטיל על הנאשם. לפי המוצע, יוטלו על הנאשם, בגין כל העבירות, 6.5 שנות מאסר (בניכוי ימי המעצר), וכן מאסר על תנאי ופיצוי כספי בסך כולל של 170,000 ₪. סכום זה הופקד כבר בקופת בית המשפט, והצדדים הציעו כיצד לחלקו בין 6 המתלוננות.

כתב האישום המתוקן

4. מן הראוי לדעתי להביא בפני הקורא את כתב האישום המתוקן, ככתבו וכלשונו, ורק לאחר מכן לעמוד על היבטים רלוונטיים נוספים. אחד השיקולים לכך, הוא שעיקר סיפורה של כל אחת משש המתלוננות יובא בגזר הדין, בפירוט ולא בתמצית, וכך יישמע יותר קולה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17-07-20668 מדינת ישראל נ' פלוני

את כתב האישום פותח החלק הכללי, ולאחר מכן מפורטים ששת האישומים. להלן אפוא העובדות המלאות שפורטו בכתב האישום המתוקן:

חלק כללי:

1. הנאשם נשוי ל... אב לילד, ועובד בחברת...
2. במהלך התקופה הרלוונטית לכתב אישום זה, התייצג [כך, וגם בהמשך; הנכון: התחזה, (התראה) הנאשם בכזב בפני 6 מתלוננות, כאיש המוסד למודיעין ותפקידים מיוחדים (להלן: "המוסד"), המכהן כראש יחידת "כידון" במוסד. הנאשם עשה שימוש במצג השווא האמור, במטרה להונות את המתלוננות, לגרום להן לקיים אתן מערכות יחסים אינטימיות ולקבל מהן סכומי כסף שונים.
3. במסגרת מצג השווא, נהג הנאשם לטעון בכזב בפני המתלוננות, כי במסגרת תפקידו במוסד הוא נוטל חלק במבצעים מורכבים הדורשים ממנו לשהות בחו"ל פעמים רבות, הציג בפניהן תעודות שונות, הציג בפני אחת מהן אקדח דמה, התקשר אל חלקן כשהוא מתחזה לדמויות בדויות, נשיות וגבריות, הנחזות להיות עובדים במוסד תחת פיקודו ועוד.
4. במסגרת מצג השווא, הציע הנאשם בכזב למתלוננות כי יגיסן למוסד. בעקבות מצג השווא הסכימו המתלוננות להתגייס למוסד. אז החל הנאשם, במסגרת מצג השווא, בתהליכי גיוס פיקטיביים, אשר כללו, בין היתר, הטלת משימות רבות ומגוונות בתדירות יומית, אובססיבית וטורדנית ובכלל זה קיום יחסי מין עמו וגיוס סכומי כסף עבורו, כפי שיפורט בכתב אישום זה. התנהלות הנאשם עלתה עד כדי השתלטות על שיגרת חייהן של חלק מהמתלוננות והתעללות בהן, תוך הטלת מורא, השפלה וביזוי של המתלוננות. בחלק מן המקרים אף נקט הנאשם באלימות כלפי אחת המתלוננות.

אישום ראשון

1. א.א. (להלן באישום זה: "המתלוננת"), ילידת 1987. בתקופה הרלוונטית לאישום זה התגוררה המתלוננת בגפה בדירה ב... (להלן: "הבית"). המתלוננת חפצה להתגייס לשורות המוסד.
2. במהלך חודש מאי בשנת 2014, או בסמוך לכך, פנה אורי, ידיד של המתלוננת, בשליחותו של הנאשם למתלוננת ושאלה, האם תהיה מעוניינת לבצע תפקיד מבצעי במוסד. אורי סיפר למתלוננת כי הנאשם אמר לו שהוא משתייך למוסד וכי בכוננות להציע למתלוננת תפקיד מעניין ומגוון במוסד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

3. במהלך חודש מאי 2014, ובמסגרת מצג השווא האמור לעיל, יצר הנאשם קשר טלפוני עם המתלוננת, אשר שהתה באותה העת בגינה הסמוכה לביתה.
4. הנאשם הציג את עצמו בפני המתלוננת ככזב כאיש מוסד ושאלה האם היא מעוניינת להתחיל בתהליכי גיוס למוסד. הנאשם אמר למתלוננת כי משימתה הראשונה היא לרוץ לביתה ולהודיע לו את עמדתה הסופית באשר לגיוסה.
5. המתלוננת, אשר חפצה עד מאוד להתגייס למוסד, רצה הישר לביתה, התקשרה לנאשם והודיעה לו כי היא רתומה בכל מאודה להליך הגיוס למוסד.
6. במהלך התקופה שבין החודשים מאי-אוגוסט 2014 (להלן באישום זה: "התקופה"), הציג הנאשם בפני המתלוננת מצג כוזב לפיו היא מצויה בתהליכי גיוס מתקדמים למוסד, וכי עליה לבצע משימות ולשמור על דיסקרטיות לבל תיחשף העובדה כי היא מתמיינת לתפקיד סוכנת מוסד (להלן: "תהליך הגיוס").
7. כחלק מתהליך הגיוס הפיקטיבי מסד הנאשם ככזב למתלוננת, כי תידרש לבצע משימות רבות ומגוונות. עוד הוסיף הנאשם ומסר למתלוננת כי במסגרת תפקידה במוסד, יהא עליה להתייצג כרעייתו, ולפיכך תידרש, בין היתר, לתרגל תפקיד זה. הנאשם הבהיר למתלוננת כי במידה ולא תמלא אחר המשימות כנדרש, הרי שתתקשה למלא תפקיד במוסד וכי הליך גיוסה יפסק.
8. במהלך התקופה, וכחלק ממצג השווא שיצר הנאשם, סיפר הנאשם למתלוננת כי הנו בעל מספר אישי 024 במוסד, ואף היא במסגרת תהליכי המיון זוכה לקבלת מספר סודי 069.
9. במטרה לזכות באמונה של המתלוננת למצג השווא, סיפר לה הנאשם, פעמים רבות, כי הוא משתתף במשימות יחידתיות, ישיבות סודיות בקריה בתל אביב ועוד. במסגרת זו, אף התכתב הנאשם עם המתלוננת, באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו, תחת שם בדוי "הדר" ומסר לה כי הנאשם אינו זמין לשיחה עמה בשל השתתפותו במשימה מיוחדת.
10. במטרה להתחיל את הליכי הגיוס למוסד, במהלך חודש מאי 2014, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת.
11. הנאשם ניגש לארון בגדיה של המתלוננת, בחר בגדים מתוכו, התיישב על הספה ודרש מהמתלוננת שתתלבש בגדים אשר בחר עבורה.
12. כל אותה העת, הסביר הנאשם למתלוננת כי עליה לבצע משימה זו בכדי שהוא יוכל לבחון מה התפקיד המתאים לה במוסד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

13. במהלך התקופה, וכחלק מהליך הגיוס של המתלוננת למוסד, הורה הנאשם למתלוננת לבצע, בין היתר, את המשימות הבאות. כל אותה העת, הבהיר הנאשם למתלוננת כי אלה נדרשות לצורך בחינת אישיותה ויכולותיה, וכדלקמן:
- א. הנאשם הורה למתלוננת להיכנס לבית שאינה מכירה, ליזום שיחה עם בעל הבית ולצלם את האמור בסרטון.
- ב. הנאשם הורה למתלוננת, להיכנס למסעדה, לבצע הזמנת אוכל ולצאת מהמסעדה מבלי לשלם עבור הארוחה.
- ג. הנאשם הורה למתלוננת, לצעוד מביתה ב... לבית הוריה ב..., וזאת במהלך חודש יולי 2014. המתלוננת פעלה בהוראתו של הנאשם והגיעה לבית הוריה בעודה מתנשפת. הנאשם אמר למתלוננת כי תכליתה של המשימה היתה בכדי שהמתלוננת תתחבר לתחושת חוסר האונים.
- ד. הנאשם הורה למתלוננת, לעלות לקומה העליונה במלון "דיויד אינטרקונטיננטל" בתל אביב, להתבונן ולתאר שלושה דברים יוצאי דופן שהיא קולטת בחושיה.
- ה. הנאשם הורה למתלוננת להגיש לו עבודות כתובות בנושא סמים, העיר מנהטן וכן על העיר מיאמי. הנאשם הסביר למתלוננת, כי במסגרת תפקידו עליו להתחזות לתייר ומשכך, נדרשה המתלוננת לאסוף עבורו מידע אודות אתרי התיירות ביעדים אלה.
- ו. הנאשם הורה למתלוננת להכין סרטון "מפתה" ולשלוח אותו אליו באמצעות מכשיר הנייד.
- ז. הנאשם הורה למתלוננת לספר בדיחה שתצחיק אותו ולרכוש מתנה עבורו.
14. המתלוננת ביצעה אחר כל המשימות בקפידה, וזאת אך בשל מצג השווא, על פיו משימות אלה הן חלק בלתי נפרד מתהליך גיוסה למוסד וביצוע המשימות יוביל אותה לקבלת התפקיד במוסד.
15. כחלק ממצג השווא, במהלך חודש מאי בשנת 2014, הטיל הנאשם על המתלוננת משימה לגייס כסף לטובת גן ילדים שנשרף בצרפת.
16. בשל חששה של המתלוננת כי אם לא תמלא אחר דרישת הנאשם הרי שהדבר יחסום דרכה בתהליך הגיוס, פעלה המתלוננת בהתאם להוראתו. המתלוננת משכה מחשבונה סכום של כ- 24,000 ש"ח, ומסרה הכסף במידית לידי הנאשם.
17. במהלך התקופה הבהיר הנאשם, חוזר ושנה, למתלוננת כי אם תשקיע ותבצע את המשימות כנדרש, הרי שהוא יסייע לה בגיוסה למוסד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

18. במסגרת תהליך הגיוס, במספר רב של הזדמנויות, באופן תדיר, במהלך התקופה, בבית המתלוננת, קיים הנאשם יחסי מין עם המתלוננת. המתלוננת נעתרה לו אך בשל מצג השווא לפיו הינו מפקד במוסד אשר אמון על הליך גיוסה, ומתוך הבנתה כי יחסי המין עמו יקדמו את הליך גיוסה למוסד.
19. בעקבות מעשיו המתוארים של הנאשם נגרמו למתלוננת נזקים נפשיים.
20. במעשיו אלו, קיבל הנאשם במרמה דבר, והוא יחסי המין והקשר עם המתלוננת, ביצוע המשימות אשר הטיל עליה וכסף בסכום של 24,000 ₪.
21. הנסיבות המחמירות הינן השיטתיות, יצירת הקרבה למתלוננת באמצעות מצג השווא אותו הציג בפניה, וכן תחכומה של המרמה אשר נפרש על פני תקופה של 4 חודשים.

אישום שני

1. ב.ב. (להלן באישום זה: "המתלוננת"), ילידת 1994, התגוררה בתקופה הרלוונטית לאישום זה בבית הוריה ב... (להלן: "הבית") ועבדה בבית קפה בעיר (להלן: "בית הקפה"). המתלוננת חפצה להתגייס לשורות המוסד.
2. בשנת 2014, הכירה המתלוננת את הנאשם בעת שעבדה ביריד האוכל בתל אביב.
3. בחודש מרץ בשנת 2014, פנה הנאשם למתלוננת באמצעות הפייסבוק ושאל אותה, האם היא מעוניינת בעבודה ביחידה מודיעינית במשרד הביטחון. כן עדכן אותה כי המיונים יפתחו בימים הקרובים וככל שהיא מעוניינת במשרה, עליה להחזיר תשובה בימים הקרובים (להלן: "השיחה").
4. בחלוף שבועיים מהשיחה השיבה המתלוננת לנאשם כי אינה מעוניינת במשרה והקשר בין השניים נותק.
5. במהלך חודש ספטמבר 2014, או בסמוך לכך, נפגשו המתלוננת והנאשם בשנית ביריד האוכל בתל אביב.
6. המתלוננת שאלה את הנאשם האם הצעתו בנוגע למשרה במשרד הביטחון רלוונטית. בתגובה, החל הנאשם לתשאל את המתלוננת, האם יש לה זמן והאם היא "מוכנה לפרוץ גבולות ולהשקיע". המתלוננת, אשר חפצה עד מאוד להתגייס ליחידה ביטחונית, השיבה לנאשם בחיוב ואמרה כי תעשה כל שתידרש.
7. הנאשם התייצג בכזב בפני המתלוננת כמפקד "יחידת כידון" במוסד, שהינה יחידת החיסולים, הציג בפניה כרטיס של עובד במשרד הביטחון והבהיר לה, כי במסגרת המיונים למוסד היא תידרש לעבור תהליך משמעותי וקשה, יהא עליה לשוב את

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

- המחסומים והמגננות שהציבה לעצמה עד כה בחייה הבוגרים (להלן: "תהליך הגיוס").
8. במהלך התקופה שבין ספטמבר בשנת 2014 ועד חודש אפריל בשנת 2017 (להלן באישום זה: "התקופה"), הציג הנאשם בפני המתלוננת מצג כוזב לפיו היא מצויה בהליכי גיוס מתקדמים למוסד, וכי עליה לבצע משימות ולשמור על דיסקרטיות לבל תיחשף עובדה זו.
9. כחלק ממצג השווא שיצר הנאשם, סיפר הנאשם למתלוננת כי אינו נשוי ל... אלא המדובר בסיפור כיסוי במסגרת עבודתו במוסד, וכי הריונה הנו כתוצאה מהליך של הפריה חוץ גופית.
10. כחלק מתהליך הגיוס מסר הנאשם בכוזב למתלוננת, כי תידרש לבצע משימות רבות ומגוונות. עוד הוסיף הנאשם ומסר למתלוננת כי במסגרת תפקידה במוסד כסגניתו ביחידה, יהא עליה להתייצג כרעייתו, ולפיכך יהא עליה, בין היתר, לתרגל תפקיד זה.
11. הנאשם הבהיר למתלוננת כי במידה ולא תמלא אחר המשימות כנדרש, הרי שתתקשה למלא תפקיד במוסד וכי הליך גיוסה יפסק.
12. במהלך התקופה וכחלק ממצג השווא הכוזב שהציג הנאשם בפני המתלוננת, סיפר לה הנאשם אודות מבצעי החיסולים שביצע, הדיונים בהם השתתף ונסיעותיו הרבות לחו"ל במסגרת עבודתו במוסד. הנאשם סיפר למתלוננת כי המספר הסודי שלו במוסד הנו 024, ואף היא במסגרת תהליכי המיון אוכה לקבלת מספר סודי 042.
13. במהלך התקופה ובכדי לזכות באמונה המלא של המתלוננת, הגיע הנאשם אף לבית הקפה בו עבדה ואמר בכוזב למעסיקיה כי הוא בתפקיד בטחוני בכיר, הוא "הסוכן" של המתלוננת, והאחרונה תידרש, בין היתר, להיות זמינה במכשיר הטלפון הנייד שלה כל העת, וכן להיעדר מהעבודה ולטוס עמו רבות לחו"ל.
14. במהלך התקופה, בתדירות הולכת וגוברת עד כדי הטלת משימות מידי יום, וכחלק מהליך הגיוס של המתלוננת למוסד, הורה הנאשם למתלוננת לבצע בין היתר, את המשימות כדלקמן:
- א. במהלך חודש אוקטובר 2014, הורה הנאשם למתלוננת לשלוח לו בכל יום סרטון, בבוקר ובערב. בסרטון נדרשה המתלוננת לתאר את שעבר עליה במהלך היום.
- ב. במהלך חודש אוקטובר 2014, הורה הנאשם למתלוננת לשלוח לו סרטון המתעד אותה רוקדת ריקוד ארוטי.
- ג. הנאשם הורה למתלוננת להכין עבודות בנושא שפת גוף, איראן ואיסלאם.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17-07-20668 מדינת ישראל נ' פלוני

- ד. הנאשם הורה למתלוננת להכין מצגת על קונספירציות.
- ה. ביום 16.01.15, הורה הנאשם למתלוננת להכין עבודה כתובה המתארת את תחושותיה המיניות ואת כמיהתה המינית אליו.
- ו. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך חודש נובמבר 2014, בשעת לילה, הסיע הנאשם ברכבו את המתלוננת לחוף הים בראשון לציון.
- ז. הנאשם הורה למתלוננת להתפשט ברכבו, לרוץ בעירום בחוף הים בראשון לציון, לגעת בתמרוד המוצב בחוף ולרוץ חזרה לרכבו. הנאשם אמר למתלוננת: "תעשי את זה צ'יק צ'ק זה נטו בשביל המשימה", וכן הסביר לה כי מטרת המשימה היא לאפשר לה לפרוץ את גבולותיה.
- ח. הנאשם הורה למתלוננת לכתוב 20 שאלות שברצונה לשאול אותו.
- ט. הנאשם הורה למתלוננת להצטלם בלבוש חושפני - "בייבי דול" - ולשלוח לו התמונה.
- י. הנאשם הורה למתלוננת להסריט את עצמה מתפשטת ולשלוח לו את הסרטון.
- יא. הנאשם הורה למתלוננת לשלוח לו דו"ח יומי, בו עליה לפרט כל מפגש שלה עם אחר ולפרט אודותיו.
- יב. הנאשם הורה למתלוננת לרכוש ויברטור, למוסרו לאביה ולתעד את הסיטואציה בסרטון.
- יג. בחודש ינואר 2015, הורה הנאשם למתלוננת להעלות על הכתב את מחשבותיה.
- יד. בחודש ינואר 2015, הורה הנאשם למתלוננת לצלם וידאו שלה ושל אחד ממנהליה בבית הקפה כשהם "עושים פרצופים".
- טו. במהלך חודש פברואר 2015, עת הייתה המתלוננת בתאילנד יחד עם חברותיה, הורה הנאשם למתלוננת להכין סרטון וידאו, בו היא נדרשה לתאר את תחושותיה ביחס לנאשם.
- טז. הנאשם הורה למתלוננת לצלם את עצמה בכל יום בלובי ביתה עובר ליציאתה.
- יז. הנאשם הורה למתלוננת לקפוץ למים קפואים בעודה ערומה. המתלוננת צילמה עצמה ערומה במקלחת.
15. המתלוננת ביצעה אחר כל המשימות בקפידה, וזאת אך בשל מצג השווא, על פיו הנאשם הינו מפקד במוסד וכי הן חלק בלתי נפרד מתהליך גיוסה למוסד וביצוע המשימות יוביל אותה לקבלת התפקיד במוסד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17-07-20668 מדינת ישראל נ' פלוני

16. א. ביום 14.11.14, התכתב הנאשם עם המתלוננת באמצעות מכשיר הטלפון הנייד והבהיר לה, כי הגיע השלב בתהליך המיון, בו היא נדרשת "לקחת את הליך המיון לנקודת שיא", למתוח גבולות, וזאת במטרה להגיע לדרגת פתיחות ואינטימיות מירבית כחלק מהתפקיד בו תידרש להתייצג, כאמור, כרעייתו. המתלוננת השיבה לנאשם בצורה נחרצת מספר פעמים כי לא תקיים עמו יחסי מין.

ב. בו ביום, אסף הנאשם את המתלוננת ברכבו לחוף הים בראשון לציון. הנאשם הסביר למתלוננת כי רק באמצעות קיום יחסי מין ניתן יהיה להגיע לרמת הפתיחות והחיבור בין שותפים למשימה במוסד.

ג. הנאשם הורה למתלוננת כי עליה להתפשט וכי עליה לחוש נינוחה כשהיא עירומה לצדו. המתלוננת עשתה כן. או אז, החל הנאשם ללטף המתלוננת בידיה ולמשש את איבר מינה. לאחר מכן, הורה הנאשם למתלוננת לעבור למושב האחורי ברכב, והיא עשתה כן.

ד. בשלב זה, השיל הנאשם את מכנסיו ותחתוניו, הורה לה להתיישב על רגליו והחזיר את איבר מינו לאיבר מינה. כל אותה העת, בכתה המתלוננת.

ה. הנאשם הסביר למתלוננת הבוכייה כי אינו חפץ בקיום יחסי המין עמה ואף עברו משימה זו הנה "קשה", ואולם מהלך זה הנו חלק בלתי נפרד ומתחייב בהליך גיוסה למוסד.

17. א. בהמשך, במהלך החודשים נובמבר בשנת 2014 ועד לחודש פברואר בשנת 2015, במספר רב של הזדמנויות, נהג הנאשם לאסוף את המתלוננת ברכבו ולהסיעה לחוף הים. הנאשם הורה למתלוננת להתפשט, לעבור למושב האחורי ברכב, והמתלוננת עשתה כן.

ב. בעודם ברכב, נהג הנאשם ללטף המתלוננת, לגעת בה בחלקי גופה השונים, לנשקה, להושיבה עליו ולהחזיר את איבר מינו לאיבר מינה.

ג. כל אותה העת, הציג הנאשם בכזב בפני המתלוננת מצג שווה לפיו הוא מפקד במוסד, וכי יחסי המין ביניהם הם חלק בלתי נפרד מתהליך הגיוס למוסד. עוד אמר הנאשם למתלוננת במסגרת מצג השווא, כי אם לא תמלא את משימה זו, הרי שהוא לא יצליח להכשירה כנדרש בכדי להתקבל למוסד. המתלוננת נעתרה לדרישות הנאשם לקיים עמו יחסי מין אך ובשל מצג השווא הכוזב.

18. במהלך חודש ינואר 2015, לאחר שהמתלוננת קיימה יחסי מין עם הנאשם במשך תקופה בת מספר חודשים, הפציר בה הנאשם כי: "חסרה לה תשוקה בכל מהלכי החיים שלך, זו מטרת החלק המיני, להוסיף לך תשוקה... את צריכה לשחרר, להנות... לרצות, לעשות ולא לעשות בכוח...למצוא את ההנאה שבדברים".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

19. במהלך התקופה, וכחלק מהליך הגיוס הפיקטיבי, הסביר הנאשם למתלוננת כי עליו להיות מעורב בכל צעד ושעל בחייה ולדעת הכל אודותיה. הנאשם הורה למתלוננת שלא להתלבש בלבוש חושפני ואף הכתיב לה עם מי לנתק קשרים חברתיים וכן אסר עליה ללכת לחוף הים.
20. א. בחודש ינואר 2015, וכחלק ממצג השווא הכוזב אשר יצר הנאשם, יצר הנאשם דמות בדויה בשם "אלון" שהנו איש מוסד, חייל של הנאשם (להלן: "אלון").
ב. הנאשם התכתב עם המתלוננת באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו, כשהוא מתייצג בפניה כאלון.
ג. הנאשם בדמותו כאלון, אלון סיפר למתלוננת, כי הנאשם טס לפעילות מבצעית באיראן למשך שבועיים. אלון נזף במתלוננת ושאל אותה הכיצד היא מסוגלת לצאת ולבלות שעה שהנאשם נמצא באיראן, כן הורה לה כי עליה להיות זמינה כל העת בטלפון הנייד שלה.
ד. במהלך חודש פברואר 2015, עובר לטיסתה של המתלוננת לתאילנד עם חברותיה, בהתכתבויות רבות, המשיך אלון לשכנע את המתלוננת כי היא מאוהבת בנאשם וכי עליה להודות בכך. המתלוננת מנגד כתבה, כי לא כך הם פני הדברים, ואולם אלון לא הרפה מהמתלוננת וחזר על דבריו, פעם אחר פעם.
ה. המתלוננת הבהירה לאלון כי היא אינה אוהבת את הנאשם "מעבר לחבר טוב", ואולם אלון לא חדל מהפצרותיו "אם לא תפסיקי להיות כזו קרה את תאבדי אותו ולא רק כמאמן אלא כידיד כחבר...אם היית יודעת להעריך את המקום אליו נכנסת היית מבינה".
ו. במהלך כל חודש פברואר 2015, הוסיף אלון, פעם אחר פעם, להפעיל מניפולציות רגשיות על המתלוננת ולאיים עליה, כי אם היא תפגע בנאשם בכך שתלך עם גבר אחר, תהיינה לכך השלכות.
ז. במהלך חודש פברואר בשנת 2015, אמר הנאשם למתלוננת כי הוא אוהב אותה, והמתלוננת, על אף שלא חשה כך, ולאור המניפולציות הרבות שהפעיל עליה הנאשם בדמות אלון במהלך התקופה עד אז, השיבה לו כי גם היא אוהבת אותו.
21. ביום 08.06.15, לקח הנאשם למתלוננת את מכשיר הטלפון הנייד שלה והתקין עליו תוכנה המאפשרת לו "להשתלט" ולקרוא את כלל הודעותיה. מאותו יום ועד סוף התקופה עקב הנאשם אחר הודעותיה המתלוננת.
22. א. במהלך התקופה, בתחילת שנת 2016, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פרץ ויכוח בין הנאשם למתלוננת בעת שהיו בביתה. הנאשם יצא מהבית והמתלוננת בעקבותיו. משהגיע הנאשם לדלת הכניסה בבניין הבחין כי המתלוננת אינה צועדת אחריו ופניה חזרה לכיוון ביתה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17-07-20668 מדינת ישראל נ' פלוני

- ב. או אז, ניגש הנאשם למתלוננת וסטר לה על לחיה. המתלוננת נכנסה יחד עם הנאשם למעלית, החלה לבכות ובקשה מהנאשם שלא יתקרב אליה.
- ג. בתגובה, הורה לה הנאשם לצאת מהמעלית, חיבק אותה והסביר לה בכזב כי רצה לבחון כיצד תגיב בסיטואציה וכי השימוש באלימות הנו חלק מתהליך הגיוס למוסד.
23. במהלך התקופה, בחודש מרץ 2016, או בסמוך לכך, התפתח ויכוח בין הנאשם למתלוננת עת שהו בחדר בביתה. במהלך הוויכוח זעם הנאשם על המתלוננת ובשל כך, סטר לה בפניה, אחז אותה בידיה ודחף אותה על מיטתה.
24. בחודש מאי 2016, טסו הנאשם והמתלוננת יחדיו לסנטוריני שביוון. במהלך שהותם בסנטוריני, התפתח ויכוח בין השניים, במהלכו, היכה הנאשם את המתלוננת באמצעות מכת אגרוף חזקה ברגלה. המתלוננת בכתה, ואילו הנאשם צעק עליה, השליך את שלט הטלוויזיה על המיטה ועזב את החדר במלון.
25. א. בחודש דצמבר בשנת 2016, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, שהתה המתלוננת יחד עם הנאשם בבית קרוביה בראשון לציון.
- ב. בעת שהמתלוננת התארגנה לקראת יציאתה לעבודתה, נתגלע ויכוח בינה לבין הנאשם. המתלוננת הלכה למטבח, הנאשם התקרב לעברה, נעמד מולה, אחז אותה בידיה, הניח את אצבעו על מצחה ואז הכה אותה על מצחה, באמצעות כף ידו.
- ג. לנוכח מעשיו של הנאשם ובייאוושה הרב, הטיחה המתלוננת ראשה בקיר, נפלה על הרצפה והחלה לבכות.
26. א. בחודש דצמבר בשנת 2016 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נתגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת בעת ששהו בחדרה בבית. באותה העת, ישבו הנאשם והמתלוננת על מיטתה בחדר.
- ב. הנאשם אחז במתלוננת בידיה וטלטל אותה. המתלוננת קמה ממיטתה ונעמדה בפנינת החדר. הנאשם החל לצעוק על המתלוננת, ניגש אליה, תפס את שיערה ודחף אותה לרצפת החדר.
- ג. בעוד המתלוננת שרועה על הרצפה, אחז הנאשם בזרועה ואילו המתלוננת אמרה לו באפיסת כוחותיה ובכניעה רבה: "תעשה לי מה שאתה רוצה".
27. בחודש דצמבר 2016, הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת, אשר דחקה בו לסיים את הקשר הזוגי הפיקטיבי שיצר הנאשם במרמה. הנאשם החל לבכות והתחנן בפניה, כי כשתגיע ליחידה במוסד, יסכים לסיים קשר זה. הנאשם הבהיר למתלוננת כי במידה וקשר זה בין השניים יגיע לכדי סיום, הרי שהוא יהיה מנוע מלהמשיך לאמנה ויהא עליה לעבור להמשך תהליך המיון תחת מאמץ אחר ולהתחיל בכל משימות הגיוס מהשלב הראשון.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17-07-20668 מדינת ישראל נ' פלוני

28. בחודש דצמבר 2016, טסו הנאשם והמתלוננת לווינה. באחד הערבים, עת שכבו הנאשם והמתלוננת במיטה, סטר הנאשם בחזקה על פניה של המתלוננת. כתוצאה מכך, דיממה המתלוננת מאפה.
29. א. בחודש ינואר 2017, או בסמוך לכך, שהו הנאשם והמתלוננת בחדרה בבית. בין הנאשם למתלוננת נתגלע ויכוח במהלכו, דחף הנאשם את המתלוננת על המיטה, אחז אותה בידיה והיכה אותה באמצעות אגרופים בידיה.
ב. לנוכח העובדה כי באותה העת שהו הורי המתלוננת בבית, אמר הנאשם למתלוננת: "בואי למטה אני אראה לך מה זה".
ג. המתלוננת ירדה עם הנאשם במעלית. בעודם במעלית, הנאשם הבהיר למתלוננת כי "כדאי לה להתחיל לפחד שכן הוא הולך לפגוע בה קשות".
ד. משהגיעו הנאשם והמתלוננת לחניה בבניין, דחף אותה הנאשם.
30. במהלך התקופה, במספר רב של הזדמנויות, שמועדיהן אינו ידוע במדויק למאשימה, עת הייתה המתלוננת מתווכחת עם הנאשם, נהג הנאשם לדחוף אותה.
31. באחת ההזדמנויות המתוארות בסעיף 30 דלעיל, עת היו הנאשם והמתלוננת ברכב, אחז הנאשם ברגלה של המתלוננת בחזקה. כתוצאה מכך, נותרו על רגליה סימני חבלה.
32. א. במהלך התקופה, כחלק ממצג השווא הכוזב אשר יצר הנאשם וכחלק מהשליטה על חייה של המתלוננת, התכתב הנאשם עם המתלוננת באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו תחת זהויות פיקטיביות גבריות ונשיות נוספות: יותם, תום, דין ואנדי, אשר אף הם עובדי מוסד וכתבו למתלוננת כי הנאשם אינו זמין לשיחה בשל היותו מצוי במשימות מיוחדות.
ב. במהלך התכתבויותיה של המתלוננת עם "תום", זו האחרונה נזפה במתלוננת כי אינה מעריכה את פועלו של הנאשם.
ג. המתכתבים הבודיים הנוספים קיללו והקניטו המתלוננת.
ד. בהתכתבויותיה עם "דין", הפצירה האחרונה במתלוננת, כי עליה לקיים עם הנאשם המשימות המיניות מ"מקום אמיתי ומחובר".
33. א. במהלך התקופה, נהג הנאשם להתכתב עם המתלוננת על בסיס יומי ואף מנע ממנה לישון בשל ההתכתבויות האינטנסיביות בשעות לילה מאוחרות.
ב. בלילות בהם נרדמה המתלוננת, נהג הנאשם להטיל עליה קנס כספי או איים עליה כי יפסיק את תהליך גיוסה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17-07-20668 מדינת ישראל נ' פלוני

34. א. במהלך התקופה וכחלק בלתי נפרד מהליך הגיוס, הטיל הנאשם על המתלוננת קנסות בסכומים גבוהים שונים בשל כישלונות במשימות ומסיבות אחרות, אשר הגיעו במצטבר לסכום של כ-70,000 ₪. בכל פעם שהנאשם הטיל על המתלוננת קנס, משכה המתלוננת את הכסף מחשבונה והעבירה אותו במזומן לידי הנאשם.
ב. בכל פעם שהמתלוננת מסרה את הכסף לנאשם, האחרון הבהיר לה כי עם גיוסה למוסד, הכסף יושב לה.
35. א. במהלך התקופה, וכחלק מהליך הגיוס, דרש הנאשם מהמתלוננת לטוס עמו למספר יעדים בעולם: ברלין, יוון, וינה וברצלונה.
ב. הנאשם הסביר למתלוננת כי הנסיעות נועדו למטרות עבודה וסיפר לה, כי בעת שנשארה לישון בחדר במלון, הוא יצא את החדר ונפגש עם אנשים לצורכי עבודתו במוסד.
36. בעקבות מעשיו המתוארים של הנאשם נגרמו למתלוננת נזקים נפשיים.
37. במעשיו אלו, קיבל הנאשם מהמתלוננת במרמה את יחסי המין והקשר עימה, ביצוע המשימות אשר הטיל עליה וכסף בסכום של 70,000 ₪. כמו כן, תקף את המתלוננת שלא כדין.
38. הנסיבות המחמירות הינן השיטתיות וכן תחכומה של המרמה אשר נפרשה על פני תקופה של כשלוש שנים.

אישום שלישי

1. ג.ג. היא ילידת 1991 (להלן באישום זה: "המתלוננת").
2. בתקופה הרלוונטית לאישום זה התגוררה המתלוננת בעיר ... המתלוננת חפצה להתגייס למוסד.
3. במהלך חודש אוקטובר 2016, פנה הנאשם למתלוננת באמצעות הפייסבוק וכתב לה כי הוא עובד בתחום הביטחון, מסר לה כי קיבל המלצה אודותיה ושאלה האם היא מחפשת עבודה.
4. בתשובה לשאלת הנאשם, ענתה לו המתלוננת כי לא שירתה בצבא. חרף האמור, דחק בה הנאשם, מסר לה כי קיבל המלצות אודותיה ושאלה האם היא מעוניינת לנהל שיחה טלפונית. המתלוננת נאותה להפצרות הנאשם.
5. בסמוך לאחר מכן, התקשר הנאשם למתלוננת והתייצג בפניה בכזב כאיש מוסד שתפקידו, בין היתר, לאתר מועמדים ליחידת "כידון" במוסד. עוד ציין בפניה כי באופן מקרי, הוא נמצא בסביבת מגוריה והציע לה להיפגש עמו. המתלוננת נאותה להצעה זו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

6. בהמשך, בשעות הערב, הגיע הנאשם לקרבת מקום מגורי המתלוננת. המתלוננת פגשה את הנאשם ברכבו (להלן: "הפגישה"). בפגישה זו בקש הנאשם לדעת האם המתלוננת מעוניינת להתגייס למוסד. המתלוננת, אשר חפצה עד מאוד להתגייס למוסד, נאותה להצעתו להתגייס למוסד.
7. במטרה לזכות באמונה של המתלוננת בדבר עיסוקו של הנאשם, אף הציג בפניה בפגישה זו כלי אקדח דמה (להלן: "האקדח"), וביקש ממנה להניח ידה על האקדח, בכדי לבחון התאמה בין כף ידה לאקדח, תוך שהוא מציג בפניה מצג כוזב לפיו המדובר באקדח שיש בכוחו להמית.
8. א. הנאשם הבהיר למתלוננת בכזב, כי במסגרת תהליך הגיוס, יוטלו עליה משימות רבות. במעמד זה, אף ניסה הנאשם לברר עם המתלוננת מהם "גבולותיה", ולצורך כך, שאלה האם תוכל לעמוד ערומה בפני אדם שאינה מכירה, תוך מתן הסבר, כי אם תעבור שלב זה, הרי שהדבר ילמד עליה כי היא "מנצחת את הפחד".
- ב. במסגרת האמור, בפגישה, ועל מנת לבחון "גבולותיה" של המתלוננת, הורה לה הנאשם לדמיין את עצמה מתנשקת עם אדם זר במטרה לאסוף מידע. הנאשם ביקש מהמתלוננת לנשקו, והמתלוננת עשתה כן.
9. מיד לאחר הנשיקה, הורה הנאשם למתלוננת לעצום את עיניה ולשתפו בתחושותיה. שוב פעלה המתלוננת כפי שהורה לה הנאשם ועצמה את עיניה. או אז, ליטף הנאשם את ידה וירכיה של המתלוננת.
10. בסמוך לאחר מכן, וכחלק ממערך המשימות אשר הטיל הנאשם על המתלוננת, הורה לה הנאשם לצאת את רכבו ולבצע משימת ריצה, בפארק בלילה זאת על מנת לבחון לכאורה את כושרה הגופני. המתלוננת מילאה אחר הוראתו של הנאשם.
11. במסגרת מצג השווא אודות הליך הגיוס למוסד הטיל הנאשם על המתלוננת משימות כדלקמן:
- א. הנאשם הורה למתלוננת לקרוא חומרים על החיסולים אשר בוצעו ע"י המוסד.
- ב. הנאשם הורה למתלוננת, להכין סרטון מיני. המתלוננת מילאה את המשימה באופן חלקי ושלחה לנאשם סרטון בו היא רוקדת.
- ג. הנאשם הורה למתלוננת לשלוח לו תמונות ערום שלה. המתלוננת שלחה לנאשם תמונה שלה לבושה בחזייה.
- ד. הנאשם הורה למתלוננת, להסריט את עצמה בווידאו במשך יום שלם.
12. במסגרת מצג השווא, הסביר הנאשם למתלוננת כי מטרת המשימות היא להתגבר על פחדיה, כן עדכנה, כי ישנן נשים נוספות שמצויות בהליכי מיון ו"נלחמות" על מקומן ביחידה בידון.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17-07-20668 מדינת ישראל נ' פלוני

13. במעשיו אלו, הנאשם קיבל במרמה דבר, והוא הקשר עם המתלוננת, המגע המיני עם המתלוננת והמשימות אשר הטיל עליה.
14. הנסיבות המחמירות הינן השיטתיות, יצירת הקרבה למתלוננת באמצעות מצג השווא. אותו הציג בפניה וכן תחכומה של המרמה.

אישום רביעי

1. ד.ד. היא ילידת 1998 ומתגוררת יחד עם משפחתה בעיר... (להלן באישום זה: "המתלוננת"). המתלוננת הינה אחותה הקטנה של ב.ב. המתלוננת באישום השני.
2. המתלוננת הכירה את הנאשם אשר נהג להגיע רבות לביתם על רקע קשריו עם ב.ב..
3. במהלך שנת 2016, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, שוחחו הנאשם, ב.ב. והמתלוננת במטבח הבית. במעמד זה, התייצג הנאשם בפני המתלוננת בכזב כאיש מוסד, וכן חשף בפניה כי, אחותה ב.ב. גויסה למוסד והוא מפקדה ואמון על הליכי הכשרתה (להלן: "הפגישה").
4. מפגישה זו ואילך, החלו הנאשם והמתלוננת משוחחים בטלפון בנושאים שונים ובהמשך, אף החלו להתכתב בהודעות באמצעות מכשירי הטלפון הנייד (להלן: "הקשר").
5. במהלך השיחות בין הנאשם למתלוננת, סיפר הנאשם למתלוננת בכזב בשנית, כי הנו מפקד בכיר במוסד ובמסגרת תפקידו זה, הוא נפגש עם ראש הממשלה והם מקבלים יחדיו החלטות הנוגעות למדינה (להלן: "מצג השווא").
6. כחלק ממצג השווא שיצר הנאשם, סיפר הנאשם למתלוננת כי אינו נשוי ל... אלא המדובר בסיפור כיסוי. הנאשם הסביר למתלוננת, כי... מכהנת כסגניתו ביחידה במוסד וכי הריונה הנו תוצאה של הליך הפריה חוץ גופית. הנאשם חשף בפני המתלוננת, כי אחותה ב.ב., תיכנס בנעליה של..., עם יציאתה לחופשת לידה.
7. בשנת 2016, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ובטרם מלאו למתלוננת 18 שנים, הציע הנאשם בכזב למתלוננת לגייסה למוסד. המתלוננת נאותה להצעה. הנאשם הבהיר למתלוננת כי הליך הגיוס קשה הן בהיבט המיזי והן בהיבט הנפשי (להלן: "תהליך הגיוס").
8. הנאשם הסביר למתלוננת כי כחלק מתהליך הגיוס, תידרש לבצע משימות רבות. בתחילה, הורה הנאשם למתלוננת לשלוח לו למכשירי הטלפון הנייד תמונה בה היא מצולמת ערומה, זאת במטרה להוכיח לנאשם את רמת הפתיחות הגבוהה שלה עימו. המתלוננת עשתה כן.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17-07-20668 מדינת ישראל נ' פלוני

9. במהלך שנת 2016, כחלק מתהליך הגיוס הפיקטיבי של המתלוננת למוסד, הורה הנאשם למתלוננת לבצע, בין היתר, את המשימות הבאות:
- א. הנאשם הורה למתלוננת לבחור ארבעה פרטי לבוש שהיא סבורה כי גברים אחרים יאהבו להסתכל עליה בעודה לבושה בהם. כן הורה הנאשם למתלוננת לבחור 3 פרטי לבוש שחברותיה תאהבנה.
 - ב. הנאשם הורה למתלוננת להכין סיכום שבועי, אודות מעשיה באותו שבוע.
 - ג. הנאשם הורה למתלוננת לחשוף בפניו שלושה שקרים ששיקרה.
 - ד. הנאשם הורה למתלוננת לחשוף שלושה מסודותיה וסוד נוסף של חברה קרובה שלה.
 - ה. הנאשם הורה למתלוננת לצלם בעבורו תמונות שלה לאחר המקלחת כשהיא לבושה בתחתונים ובחזייה.
 - ו. הנאשם הורה למתלוננת להכין רשימה של שאלות המביכות אותה.
 - ז. הנאשם הורה למתלוננת להגיש לו תיעוד יומי אודות מעשיה ורגשותיה.
10. בשל מצג השווא אותו הציג הנאשם בפני המתלוננת, ובשל רצונה של המתלוננת להתגייס למוסד, ביצעה המתלוננת אחר המשימות שהטיל עליה הנאשם.
11. א. ביום 27.07.16, בשעה 23:00, או בסמוך לכך, אסף הנאשם את המתלוננת ברכבו מקניון הזהב בראשון לציון. הנאשם הסיע את המתלוננת לחניון נטוש בעיר.
- ב. הנאשם החל לשוחח עם המתלוננת על נושאים מיניים, ותוך כך, בקש ממנה כי תפשוט את מכנסיה, ואמר לה לבל תחשוש ותחוש עמו בטוחה.
- ג. המתלוננת הורידה את מכנסיה ותחתוניה. הנאשם הוריד את מכנסיו. הנאשם הסביר למתלוננת כי עליה לחוות את התחושות הללו וכן עליה לבחון עצמה האם היא יכולה להיות במגע מיני עם אדם שהיא סומכת עליו.
- ד. על רקע האמון הרב שרכשה המתלוננת לנאשם בעקבות מצג השווא, ולאחר שציין בפניה כי אינה מתאימה למוסד אך יוכל לסייע לה כמאמן-קואצ'ר "באימון פתיחות לחיים", אפשרה המתלוננת לנאשם למשש את איבר מינה.
- ה. הנאשם ניסה להחדיר את שתי אצבעותיו לאיבר מינה. המתלוננת חשה בכאב וסגרה את רגליה.
- ו. בשלב זה, ניסה הנאשם להרגיעה, פישק רגליה והחדיר את אצבעו לאיבר מינה.
- ז. מיד לאחר מכן, הכניס הנאשם את אצבעותיו לפיו ואמר לה: "את רואה זה לא מגעיל אותי".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

- ח. מיד לאחר מכן, בעידודו של הנאשם, הניחה המתלוננת ידיה על איבר מינה ואוננה בפניו.
12. א. ביום 30.07.16, בשעות הצהריים הגיע הנאשם לבית המתלוננת ואסף אותה ברכבו. הנאשם הסיע את המתלוננת לביתו ב... .
- ב. משהגיעו הנאשם והמתלוננת לביתו שאל הנאשם את המתלוננת: "אם הייתי אומר לך להתפשט היית מתפשטת? אם הייתי אומר לך לשכב איתי, היית שוכבת איתי?" המתלוננת השיבה לנאשם בשלילה.
- ג. או אז, החל הנאשם להתווכח עם המתלוננת לפשר תשובתה הנחרצת והבהיר לה, כי כל דבר שיארע בתקופת גיוסה למוסד קשור לאמינותה, פתיחותה ולמוכנותה להיות חלק מהמוסד. הנאשם הבהיר למתלוננת כי היא מציבה לעצמה גבולות אדומים ולא הולכת עד הסוף.
- ד. המתלוננת עזבה את ביתו של הנאשם.
13. במעשיו אלו, קיבל הנאשם במרמה דבר והוא יחסי המין והקשר עם המתלוננת וכן המשימות אשר הטיל עליה.
14. הנסיבות המחמירות הינן השיטתיות, יצירת הקרבה למתלוננת באמצעות מצג השווא אותנו הציג בפניה וכן תחכומה של המרמה.

אישום חמישי

1. ה.ה. ילידת 1984, נשואה ל-ח.ח. (להלן באישום זה בהתאמה: "המתלוננת" ו"הבעל"). בני הזוג מתגוררים ב... (להלן: "הבית").
2. בין הנאשם למתלוננת ובעלה היכרות מוקדמת באמצעות חברים משותפים.
3. הנאשם התייצג בכזב בפני המתלוננת ובעלה כאיש מוסד ובניסיון לזכות באמונם, אף חשף בפני השניים פרטים על משימה שניתנה לו במהלך גיוסו לשורות המוסד (להלן: "מצג השווא").
4. בשל מצג השווא שהציג הנאשם בדבר עיסוקו, בשנת 2015, שלח הבעל לנאשם את קורות חייה של המתלוננת, וזאת מתוך מטרה שהנאשם יסייע למתלוננת למצוא עבודה בשרות הביטחון.
5. במהלך שנת 2016, במועד שאינו יודע במדויק למאשימה, יצר הנאשם קשר עם המתלוננת באמצעות הפייסבוק ושאלה האם היא מעוניינת לעבוד בשרות הביטחון. המתלוננת נאותה להצעה והנאשם אמר למתלוננת כי ייפגשו וישוחחו בעניין זה (להלן: "השיחה").

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17-07-20668 מדינת ישראל נ' פלוני

6. בחלוף ימים ספורים מהשיחה, הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת ואסף אותה ברכבו (להלן: "הפגישה"). בפגישה זו, הבהיר הנאשם למתלוננת כי עליה לשמור על דיסקרטיות, ובכלל זה אף מפני בעלה, הציג בפניה תעודה הנחזית להיות תעודה של איש שרות בטחון, חשף בכזב בכזב כי הנו מפקד יחידת כידון במוסד והרעיף על עצמו שבחים בדבר עיטורי הגבורה להם זכה.
7. כחלק ממצג השווא שיצר הנאשם, סיפר למתלוננת בפגישה כי אינו נשוי ל..., וכי המדובר בסיפור כיסוי.
8. בפגישה, הבהיר הנאשם למתלוננת, כי במסגרת תהליך הגיוס, יוטלו עליה משימות רבות. במעמד זה, הורה הנאשם למתלוננת לחשוב על עשר שאלות שבכוונתה לשאול אותו, קצב לה מועדים לכתיבת השאלות והורה לה להתקשר אליו ולשאול את השאלות.
9. בן הורה הנאשם למתלוננת להיכנס לבית שאינה מכירה, לשוחח עם בעל הדירה, לתעד את הפגישה באמצעות סרטון ולהעבירו אליו.
10. בשל מצג השווא אשר הציג הנאשם בפני המתלוננת, ובשל הבנתה, כי המשימות אשר הוטלו עליה הגן חלק בלתי נפרד מהליך גיוסה למוסד, בצעה המתלוננת המשימות בקפידה.
11. א. בהתאם למשימות שהטיל הנאשם על המתלוננת במסגרת הליך הגיוס הפיקטיבי למוסד, במהלך שנת 2016, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נכנסה המתלוננת לבניין מגורים הסמוך לביתה, נקשה בדלת אחת הדירות ופתחה בשיחה עם בעל הדירה.
- ב. המתלוננת פעלה בהתאם להוראת הנאשם ותיעדה את הנעשה באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלה.
- ג. בסיום המשימה, שיגרה המתלוננת את הסרטון לנאשם.
12. במעשיו אלו, קיבל הנאשם במרמה דבר, והוא הקשר עם המתלוננת וקיום המשימות אשר הטיל עליה.
13. הנסיבות המחמירות הינן השיטתיות, יצירת הקרבה למתלוננת באמצעות מצג השווא אותו הציג בפניה וכן תחכומה של המרמה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17-07-20668 מדינת ישראל נ' פלוני

אישום שישי

1. ו.ו. ילידת 1986, נשואה ל-מ.מ. ומתגוררת ב... (להלן באישום זה בהתאמה: "המתלוננת" ו"הבעל").
2. בין הנאשם למתלוננת היכרות רבת שנים. במשך כל שנות היכרותם של בני הזוג עם הנאשם, האחרון התייצג בפניהם בכזב כאיש מוסד המכהן כראש "יחידת כידון" (להלן: "מצג השווא").
3. כחלק ממצג השווא, סיפר הנאשם למתלוננת ולבעלה אודות פעילותו הענפה במוסד, ואף הציג בכזב בפני המתלוננת תעודות צבאיות.
4. על רקע ההיכרות המעמיקה של הנאשם עם המתלוננת ובעלה והצורך שלהם למקור הכנסה, במהלך שנת 2016, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הציג הנאשם למתלוננת כי יגיסה למוסד. המתלוננת נאותה להצעה.
5. כחלק ממצג השווא, הסביר הנאשם למתלוננת כי במהלך גיוסה היא תידרש לבצע משימות רבות ומגוונות שלכל אחד מהן תכלית שונה (להלן: "תהליך הגיוס הכוזב").
6. א. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה בשנת 2016, במסגרת תהליך הגיוס הכוזב, הגיעה המתלוננת לביתו של הנאשם ב...
ב. בשלב זה, הסביר הנאשם למתלוננת כי עליה לבצע משימה שתכליתה "לעבוד על הביטחון ולחוש בנוח עם גופה".
ג. הנאשם התפשט והורה למתלוננת להתפשט. המתלוננת עשתה כן.
ד. אחז הנאשם בחזה של המתלוננת למשך כ-30 שניות.
7. א. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה במהלך שנת 2016, נפגשו המתלוננת והנאשם מתחת לבית מגוריה במסגרת תהליך הגיוס הכוזב. הנאשם הטיל על המתלוננת משימה באומרו לה כי תכליתה של המשימה לפתח את יכולת היצירתיות שלה ויכולתה ליזום דברים. הנאשם הבהיר למתלוננת כי המשימה צריכה להיות בעלת גוון מיני.
ב. המתלוננת אשר סברה כי הינה בחליך הגיוס ובמסגרת המשימה, אמרה לנאשם כי יוכל לתפוס בחזה שלה. הנאשם נגע בחזה של המתלוננת, מתחת לבגדים.
ג. בשלב זה, הודיע הנאשם למתלוננת כי ביצוע המשימה לוקה בחסר ובשל כך יוטל עליה עונש.
ד. הנאשם הורה למתלוננת להצמידו לקיר הבניין ולאחוז באיבר מינו מתחת לתחתוניו. המתלוננת סירבה לעשות כן.
ה. או אז, הפציר בה הנאשם כי עליה לבצע את המשימה שאם לא כן, לא תוכל להמשיך בחליך הגיוס למוסד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

8. א. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך שנת 2016, שהו הנאשם והמתלוננת בסמיכות לבית הכנסת הממוקם בקרבת ביתה של המתלוננת.
- ב. הנאשם שוחח עם המתלוננת על תהליך הגיוס והבהיר לה כי עליה לגלות רצינות, וכי עליה לחשוב שכל המשימות שהיא מבצעת הן בעבודה ובעבור בעלה ולצורך השגת עבודה טובה.
- ג. הנאשם ניגש למתלוננת מאחור ואמר לה שהוא רוצה שהם יבצעו יחדיו משימה חדשה.
- ד. המתלוננת הבהירה לנאשם כי אינה מעוניינת שייגע בה וכי הסיטואציה אינה נוחה לה. הנאשם שכנע המתלוננת כי אם הסיטואציה לא תהיה לה נוחה, הוא יחדל ממעשיו.
- ה. או אז, הכניס הנאשם ידו מתחת לתחתוניה של המתלוננת ונגע באיבר מינה, כאשר כל אותה העת, חזרה המתלוננת על דבריה, כי אינה חפצה במגע וכי אינה חשה בנוח עימו.
- ו. בחלוף מספר שניות, הוציא הנאשם ידו מאיבר מינה של המתלוננת ואמר לה: "זה לא כל כך נורא".
9. במעשיו המתוארים לעיל, קיבל הנאשם מהמתלוננת במרמה את הקשר והמגע המיני ביניהם.

על ההליך בפנינו

5. ההבדל העיקרי בין כתב האישום המקורי לכתב האישום המתוקן נוגע למהות העבירות שבהן הורשע הנאשם, היינו מחיקת עבירות המין שיוחסו לו בכתב האישום המקורי. בכתב האישום המקורי יוחסו לנאשם עבירות של אינוס במרמה (ריבוי עבירות) לגבי המתלוננת הראשונה, השנייה והרביעית, ועבירות של מעשה מגונה במרמה (ריבוי עבירות) לגבי המתלוננת השלישית והשישית (לגבי המתלוננת החמישית יוחסה מלכתחילה רק עבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – ריבוי עבירות). העבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות נוספו לעבירות המין (למעט לגבי המתלוננת השישית שיוחסה לו מלכתחילה, בכל הנוגע אליה, רק עבירה של מעשה מגונה במרמה – ריבוי עבירות). לעומת זאת, בכתב האישום המתוקן נמחקו עבירות האינוס במרמה או המעשה המגונה במרמה, ונותרו רק העבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. לגבי יחסי המין שקיים הנאשם עם המתלוננת הראשונה, השנייה והרביעית, וכן המגע המיני שקיים עם המתלוננת השלישית והשישית – אלה נכללו בכתב האישום המתוקן כחלק מה"דבר" שקיבל הנאשם במרמה בנסיבות מחמירות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

6. הבדל זה שבין כתב האישום המקורי לכתב האישום המתוקן – הוא שעמד במוקד ההליך שבפנינו. הוזה אומר: התברר לנו כי הנאשם אינו כופר למעשה בעיקרי העובדות שיוחסו לו, לרבות העובדה שיחסי המין והמגעיים המיניים שקיים עם המתלוננות הושגו במרמה. הוא לא כפר בכך שבכל מעשיו עבר עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. עיקר כפירתו הייתה בכך שלטענתו לא עבר עבירות מין של אינוס במרמה או מעשה מגונה במרמה, כפי שייחסה לו המאשימה.

7. בהתאם לכך התקיימו בתיק זה 16 ישיבות הוכחות – 6 מהן כאשר הנאשם היה מיוצג על ידי **צוות ראשון** של סנגורים, ו-10 מהן כאשר הנאשם היה מיוצג על ידי **צוות שני**, בראשותה של עו"ד טלי גוטליב. שמענו בישיבות אלה 3 מהמתלוננות – הראשונה, הרביעית, וכך השנייה – כאשר הסדר הטיעון נכרת בעיצומה של עדות המתלוננת השנייה. יצוין כבר עתה כי במהלך שמיעת עדויותיהן של אותן 3 מתלוננות, הצענו אנו מספר פעמים לשקול את תיקונו של כתב האישום באותה דרך שבה תוקן לבסוף. הטעם לכך היה שילוב בין חקירת המתלוננות הקשה עבורן בעינינו, לבין קשיים משפטיים בהוכחת עבירות המין שבכתב האישום המקורי. בסופו של דבר החליטה פרקליטת המחוז להגיע להסדר טיעון עם הנאשם, כפי שצוין בראשית הדברים, ומובן כי לדעתנו הסדר טיעון זה בכל הנוגע לתיקון כתב האישום ולעבירות שבהן הורשע הנאשם – הסדר ראוי הוא.

אכן, וזאת יש להוסיף, שתיים מן המתלוננות התנגדו להסדר הטיעון וביקשו מהמאשימה להימנע מחתימה על הסדר טיעון שאינו כולל עבירות מין. בסופו של דבר אישר פרקליט המדינה עצמו את הסדר הטיעון, ועתירה לבג"ץ כנגד החלטה זו נדחתה על הסף (בג"ץ 1907/19 פלונית נ' פרקליט המדינה, 25.3.2019).

8. פירוט דברים זה – נחוץ הוא להבנת ההליך שבפנינו, לרבות הבנת טיעוניהם של הצדדים לעניין העונש. יחד עם זאת, מובן הדבר כי **העובדות הרלוונטיות לעניין גזר הדין הן אותן עובדות שפורטו בכתב האישום המתוקן – ועובדות אלה בלבד**. בשלב זה אעבור לסקירת טיעוני ב"כ הצדדים שעתרו כאמור במשותף לכיבוד הסדר הטיעון.

טיעוני הצדדים

9. **ב"כ המאשימה** הטעימה כי הסדר הטיעון הושג לאחר שהוטמעו הערות בית המשפט. 4 מתוך 6 המתלוננות נתנו הסכמתן להסדר המוצע, והדבר גם ייתר את המשך חקירתה הנגדית של המתלוננת השנייה, ואת העדתן של 3 מתלוננות נוספות (השלישית, החמישית והשישית).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

10. לדעת ב"כ המאשימה, העונש שהוסכם עליו הוא ראוי "ביחס לעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות". המאשימה נעזרה בפסיקה לגבי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, כאשר ה"דבר" המתקבל הוא יחסי מין; לדברי ב"כ המאשימה, לא אותר פסק דין שדומה בנסיבותיו למקרה שבפנינו. עוד ציינה ב"כ המאשימה את הפקדת הפיצוי העונשי הלא מבוטל, שהיה תנאי להסדר, במיוחד בהתחשב בכך שלנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, כפי שנפרס באמצעות ההגנה, אין לנאשם נכסים בבעלותו, והוא הותיר אחריו חובות כבדים. במכלול הנסיבות, הביעה ב"כ המאשימה את עמדתה שההסדר שהוצג הוא ראוי ומאזן נכונה בין כלל השיקולים הצריכים לעניין.

11. יצוין כי לא הוגשו בפנינו תצהירי נפגעות העבירות. עו"ד קעטבי, בא הכוח של שתיים מהן (שהעובדות הנוגעות אליהן פורטו באישום השני ובאישום הרביעי), שלח הודעה לבית המשפט, ובה כתב כי הן אינן מעוניינות בהגשת תצהירים כאמור, לנוכח הסדר הטיעון, וכי הנזקים שנגרמו להן יפורטו במסגרת תובענה אזרחית שתוגש נגד הנאשם.

12. **ב"כ הנאשם** הדגישה בתחילת דבריה כי מעשיו של הנאשם הם חמורים ומכוערים. ואולם, יש לדבריה הבדל גדול מאוד בין עבירות האינוס במרמה לבין העבירות של קבלת דבר במרמה שבהן הורשע הנאשם. לדעתה, העונש שהוסכם עליו הוא "מופלג בחומרתו". כתב האישום במתכונתו החדשה מצוי בסמכות שיפוט של בית משפט שלום. העונשים המוטלים על קבלת דבר במרמה הם עונשים המסתכמים בחודשי מאסר, ולא שנות מאסר, גם כאשר הדבר המתקבל הוא יחסי מין. הדבר נכון במיוחד לגבי נאשם שאין לו עבר פלילי כלשהו. לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם היה עצור בתיק זה במשך תקופה ארוכה, לנוכח עבירות המין שהואשם בביצוען. אילו הואשם מלכתחילה בעבירות של קבלת דבר במרמה, "הוא היה מודה מזמן, נשפט מזמן ומתחיל בהליך שיקום". יש לזקוף לטובת הנאשם את הודייתו בכל העובדות המיוחסות לו, ויש גם לזכור שעצם כפירתו בעבירות המקוריות שיוחסו לו התבררה כמוצדקת.

ב"כ הנאשם הדגישה את החשיבות שיש לייחס לצורך בכיבוד הסדרי טיעון בכלל, ובפרט במקרה זה שבו היה הסדר הטיעון על דעת פרקליטת מחוז המרכז, המשנה לפרקליט המדינה ופרקליט המדינה עצמו. חשיבות הסדרי הטיעון והצורך בכיבודם הוא מסר שעולה גם מפסיקת בית המשפט העליון, בין השאר כאשר ערעורים על גזרי דין שבהם לא כיבדה הערכאה קמא את ההסדר העונשי – מתקבלים תדיר בבית המשפט העליון, והעונש המוטל לבסוף הוא העונש שסוכם עליו מראש.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17-07-20668 מדינת ישראל נ' פלוני

13. במוקד העבירות שיוחסו לנאשם עומדת התחזותו לסוכן של המוסד. זו התבנית השקרית שהנאשם יצר לעצמו, והסנגורית הוסיפה דברים בעניין זה גם בחלק שנאסר לפרסום. לפי הנטען, מדובר למעשה ב"חוליי" שהנאשם חולה בו, והסנגורית הוסיפה שמנוי וגמור עמו לטפל בריפוי חולי זה. מרמה זו שחי בה הנאשם לא הוצגה כלפי המתלוננות בלבד, אלא גם כלפי כל מי שהכיר אותו, לרבות אשתו, אם בנו הפעוט.
14. הסנגורית ציינה כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו ומתחרט עליהם באמת ובתמים. בנוסף, עמדה ב"כ הנאשם על חשיבות סכומי הפיצויים שהופקדו בעקבות מאמץ שעשתה משפחת הנאשם, בעוד שהוא עצמו נותר חסר כול. בנו של הנאשם אובחן לאחרונה כבעל צרכים מיוחדים, וגם שיקול זה יש לקחת בחשבון. גם משפחתו של הנאשם טולטלה טלטלה אדירה בעקבות חשיפת הפרשה.
15. ב"כ הנאשם ציינה גם שלנאשם היה "עינוי דין" מהרגע שבו נמסר לו על הסדר הטיעון שאושר, ועד שהדבר הוצג בבית המשפט (לרבות פרק הזמן שבו הייתה תלויה ועומדת העתירה לבג"ץ כנגד קיום ההסדר).
16. אחיו של הנאשם, שהוא עו"ד, השתתף בהגנת הנאשם וביקש להוסיף דברים. הוא עמד על ילדותו של הנאשם. לדבריו, "עד כמה שקשה להאמין לאור המעשים החמורים באמת" – הרי אחיו הוא אדם בעל לב טוב. ואולם, ברור לו שאחיו חולה, ויש לעשות הכול כדי לשקם אותו. הוא הביע רצון להתנצל בפני המתלוננות, בשמו ובשם משפחתו, על מה שביצע בהן אחיו.
17. הנאשם אמר בדברו לעניין העונש: "אין לי מילים לתאר כמה אני מצטער על כל מה שנעשה, ומה שגרמתי לסובבים לעבור במשך התקופה. אני לוקח אחריות על כל מה שעשיתי. אני מאוד מאוד מצטער על כל מה שגרמתי".

דיון והכרעה עונשית

כללי

18. עינינו הרואות כי מדובר בפרשה מיוחדת במינה שבה: "הַחֲשֵׁקָה בְּרוּרָה כְּשֶׁמֶשׁ" (נתן אלתרמן, חגיגת קיץ). הקורא את מסכת ההתעללות הנוראה של הנאשם במתלוננות הצעירות משפשף את עינו כלא מאמין, לנוכח דרגת הרוע שאליה יכול להגיע בן אנוש, ולאורך זמן; כמאמר הכתוב: "כִּי רָבָה רַעַת הָאָדָם בְּאֶרֶץ וְכָל יָצָר מִחֻשְׁבֵּת לְבוּ רַק רַע כֹּל הַיּוֹם" (בראשית ו, 5); ובהתאמה לנאשם שבפינו: הן רעת המעשים; הן רעת המחשבה היצרית, הן האינטנסיביות של הרוע – "כל היום".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17-07-20668 מדינת ישראל נ' פלוני

השאלה המרכזית, שהתלבטתי בה רבות במקרה זה, היא השאלה האם יש מקום לכבד את הסכמת הצדדים לעניין העונש, במסגרת הסדר הטיעון, או שמא יש מקום לסטות לחומרה מההסכמה העונשית, דבר שנעשה במקרים יוצאי דופן בלבד. במחשבה ראשונה סברתי כי הסדר הטיעון לעונש הוא מופלג בקולתו, עד כי אין מוצדק לכבדו, וכי מתחייבת הטלת עונש חמור יותר על הנאשם. ואולם בסופו של דבר, ובסופו של חשבון, כפי שיתבאר בהמשך, הגעתי למסקנה שאין מקום לסטות מהסדר הטיעון חרף קולתו העונשית.

19. בבואי לנתח את מעשיו של הנאשם כמתואר בכתב האישום המתוקן, מן הראוי לעמוד על מספר נקודות בולטות. יש לזכור, ראשית, כי מדובר ב-6 מתלוננות שונות, וכאמור מן הראוי לשוות לנגד עינינו את עניינה של כל מתלוננת בנפרד. נקודה זו היא מרכזית בעיניי (המאשימה ציינה כל אחת מהמתלוננות בראשי תיבות אקראיים (א.א, ב.ב, וכו'). כאן הן ייקראו: "המתלוננת הראשונה", "המתלוננת השנייה", וכו').

20. המכנה המשותף לכל המעשים הוא מצג השווה של הנאשם בפני כל אחת מהמתלוננות כמי שעומד בראש יחידת "כידון" במוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים, ובהצעתו הכוזבת לכל אחת מהן לגייס אותה למוסד. בשלב זה, החל הנאשם בתהליכי הגיוס הפיקטיביים "אשר כללו, בין היתר, הטלת משימות רבות ומגוונות בתדירות יומית, אובססיבית וטורדנית ובכלל זה קיום יחסי מין עמו...". בנייתו מעשי העבירה יש מקום לתת משקל רב לנושא יחסי המין במרמה, אך לא להתעלם גם מן המשימות האחרות שהנאשם הטיל על המתלוננות.

21. מאפיין נוסף של חומרה הוא יסוד ההשתלטות וההתעללות, והדברים נוסחו כך בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן: "התנהלות הנאשם עלתה עד כדי השתלטות על שיגרת חייהן של חלק מהמתלוננות והתעללות בהן, תוך הטלת מורא, השפלה וביזוי של המתלוננות". אציין כי הדברים הגיעו לשיאם בהתנהגותו של הנאשם כלפי המתלוננת השנייה.

22. מאחר שחשוב, כאמור, לעמוד על עניינה של כל מתלוננת בנפרד, אפרט בשלב זה – שלאחר ציטוט מלא של הנאמר בכתב האישום – את תמצית הדברים לגבי כל אחת מהן. הדבר יהיה לפי דרגת החומרה של המעשים, ולא לפי הסדר שנקטה המאשימה בכתב האישום.

תמצית המעשים לגבי כל מתלוננת

המתלוננת השנייה

23. נראה כי עניינה של המתלוננת השנייה הוא החמור ביותר. הקשר בין הנאשם לבין המתלוננת סביב הצעתו "לגייס" אותה למוסד נמשך תקופה ארוכה מאוד – למעלה משנתיים וחצי (בין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

ספטמבר 2014 לאפריל 2017). בתחילת הקשר הייתה המתלוננת כבת 20. עיקרי המעשים פורטו באישום השני, והם מזעזעים.

ראשית, יצוינו יחסי המין שקיימו השניים, לאחר שהנאשם התנה את גיוסה למוסד של המתלוננת בקיום יחסי מין עמו. יחסי מין אלה התקיימו במספר רב של הזדמנויות, והתקופה שצוינה בכתב האישום המתוקן לעניין זה היא בין נובמבר 2014 לפברואר 2015. עוד צוין כי "המתלוננת נעתרה לדרישות הנאשם לקיים עמו יחסי מין אך ובשל מצג השווא הכוזב". בתחילת "הליך הגיוס" מסר הנאשם למתלוננת כי היא אמורה לשמש כסגניתו ביחידה, ויהיה עליה להציג עצמה כרעייתו ו"לתרגל" תפקיד זה. בתחילת הקשר המיני מסר הנאשם למתלוננת כי הגיע השלב בתהליך המיון שבו היא נדרשת להגיע "לנקודת שיא" ולמתוח גבולות כדי להגיע לדרגת פתיחות ואינטימיות מרבית כחלק מתפקידה כרעייתו כביכול של הנאשם. משהשיבה המתלוננת לנאשם באותו שלב שלא תקיים עמו יחסי מין, הסביר לה הנאשם שאף הוא אינו חפץ בקיום יחסי המין, אך משימה זו היא חלק בלתי נפרד מהליך גיוסה של המתלוננת למוסד. פרטים נוספים בעניין זה פורטו לעיל.

24. יסוד בולט נוסף בהתנהגותו הנפשעת של הנאשם כלפי המתלוננת – הוא **המשימות הרבות והמשונות** שהטיל עליה הנאשם, והיא ביצעה אותן אך ורק מחמת מצג השווא שלפיו מדובר בחלק בלתי נפרד מתהליך גיוסה למוסד. בסעיף 14 לאישום השני מתוארות 17 משימות כאלה (בחודשים הראשונים של הקשר), שחלקן הן משימות יום-יומיות וחלקן חד-פעמיות. כך הורה הנאשם למתלוננת לשלוח לו בכל יום סרטון, בבוקר ובערב, ולתאר את שעבר עליה במהלך היום. **חלק מהמשימות היו בעלות אופי מיני** (הכנת סרטון המתעד אותה רוקדת ריקוד אירוטי; סרטון אחר המתעד אותה מתפשטת; הוראה למתלוננת להתפשט ברכבו, לרוץ בעירום בחוף הים בראשון לציון, לגעת בתמרור המוצב בחוף ולרוץ חזרה לרכבו; הוראה לקפוץ למים קפואים בעודה ערומה (המתלוננת צילמה את עצמה עירומה במקלחת); הוראה למתלוננת לרכוש ויברטור, למוסרו לאביה, ולתעד את הסיטואציה בסרטון.

25. במשך הזמן הלכו וגברו הוראותיו המשונות של הנאשם **שנועדו להשתלט, ואכן השתלטו, על חייה של המתלוננת לאורך זמן**: "במהלך התקופה, וכחלק מהליך הגיוס הפיקטיבי, הסביר הנאשם למתלוננת כי עליו להיות מעורב בכל צעד ושעל בחייה ולדעת הכול אודותיה. הנאשם הורה למתלוננת שלא להתלבש בלבוש חושפני ואף הכתיב לה עם מי לנתק קשרים חברתיים וכן אסר עליה ללכת לחוף הים".

כתב האישום ממשיך ומפרט את **המניפולציות הרגשיות** השונות שהפעיל הנאשם כלפי המתלוננת לאורך כל התקופה הארוכה, בין בעצמו ובין באמצעות אחרים. ראשית, במהלך התקופה נהג הנאשם להתכתב עם המתלוננת על **בסיס יומי, ואף מנע ממנה לישון בשל** ההתכתבויות האינטנסיביות בשעות לילה מאוחרות. אם לא די בכך, הרי כחלק ממצג השווא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

הכוזב שלו, וכחלק מהשליטה על חייה של המתלוננת, התכתב הנאשם עם המתלוננת באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו **תחת זהויות פיקטיביות גבריות ונשיות נוספות**: יותם, תום, דין ואנדי. כביכול היו אלה עובדי מוסד, שמסרו למתלוננת כי הנאשם אינו זמין לשיחה עקב משימותיו המיוחדות, אך למעשה היה זה הנאשם עצמו. לא למותר להזכיר בעניין זה את הוראת החוק עצמו המזכיר כשיקול עונשי הפועל לחומרה את האכזריות וההתעללות של הנאשם בנפגע העבירה או ניצולו (סעיף 40ט(א)(10) לחוק העונשין).

26. לכל אלה גם נוסף עניין הקנסות שהטיל הנאשם על המתלוננת. כך, בלילות שבהם "העזה" המתלוננת להירדם, נהג הנאשם להטיל עליה קנס כספי או איים עליה כי יפסיק את תהליך גיוסה. בכתב האישום צוין כי במהלך התקופה הטיל הנאשם על המתלוננת קנסות בסכומים שונים עקב "כישלונות במשימות ומסיבות אחרות", ואלה הגיעו במצטבר לסכום של כ- 70,000 ₪. בכל פעם שהנאשם הטיל על המתלוננת קנס, **משכה המתלוננת את הכסף מחשבונה והעבירה אותו במזומן לידי הנאשם**.
יוער כי הנאשם החזיר כספים שנטל מהמתלוננת, ומפי הסנגורית שמענו כי מדובר בכל הכספים שקיבל מהמתלוננת; נראה שהתביעה אינה חולקת על כך במפורש).

27. מעבר לריבוי העבירות של קבלת דבר במרמה לגבי המתלוננת השנייה, הורשע הנאשם גם **בריבוי עבירות של תקיפה** שעבר כלפיה. הדברים פורטו בסעיפים 28-31 לאישום השני וכללו הכאה באגרוף ודחיפות רבות.

28. באישום השני נאמר באופן לקוני כי מעשיו המתוארים של הנאשם גרמו למתלוננת **נזקים נפשיים**. נקל לקבוע כי מדובר בנזקים נפשיים **משמעותיים**. זאת, לנוכח טיב המעשים כולם לאורך תקופה ארוכה מאוד, וההשתלטות על שגרת חייה של המתלוננת, בין השאר באמצעות המשימות שהוטלו עליה, והכול תוך השפלתה, ביזויה והטלת מורא עליה, ותוך מתן דגש על יחסי המין שקיימה המתלוננת עם הנאשם **כתוצאה מהמרמה**.

המתלוננת הראשונה

29. אעבור עתה למתלוננת שעניינה הובא תחילה בכתב האישום המתוקן. חלק מהיבטי החומרה שצוינו בכל הנוגע למעשיו של הנאשם כלפי המתלוננת השנייה מצויים גם בכל הנוגע להתנהגותו כלפי המתלוננת הראשונה. הקשר בין השניים נמשך אומנם תקופה קצרה בהרבה – 4 חודשים בלבד בשנת 2014 (בהיות המתלוננת כבת 27). ואולם, לאורך התקופה קיים הנאשם יחסי מין פעמים רבות עם המתלוננת, עקב מצג השווא שהציג לה, וכן הטיל על המתלוננת משימות שונות. הנאשם קיים יחסי מין עם המתלוננת, בביתה, באופן **תדיר**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17-07-20668 מדינת ישראל נ' פלוני

ובמספר רב של הזדמנויות. המתלוננת נעתרה לו אך ורק מחמת מצג השווא שלפיו הוא מפקד במוסד, ומתוך הבנתה כי יחסי המין עמו יקדמו את הליך גיוסה למוסד. יצוין כי הנאשם מסר למתלוננת שבמסגרת תפקידה במוסד יהיה עליה להציג את עצמה כרעייתו, ולפיכך תידרש "לתרגל" תפקיד זה.

30. האישום הראשון מונה מספר משימות שביצעה המתלוננת לפי הוראתו של הנאשם כחלק מהליך גיוסה. אחת המשימות הייתה להיכנס למסעדה, לבצע הזמנת אוכל, ולצאת מהמסעדה מבלי לשלם עבור הארוחה. משימה אחרת הייתה להכין סרטון "מפתה" ולשלוח אותו אל הנאשם באמצעות מכשיר הטלפון הסלולארי. כן היו משימות כתיבה וצילום שונות.

31. בחודש מאי 2014 הטיל הנאשם על המתלוננת משימה כוזבת נוספת – לגייס כסף לטובת גן ילדים שנשרף בצרפת. המתלוננת פעלה בהתאם להוראתו, מחמת החשש שאילולא תעשה כן יפגע הדבר בהליך גיוסה. היא משכה מחשבונה סכום של כ-24,000 ₪ ומסרה אותו לידי הנאשם. גם לגבי סכום זה נמסר על ידי הסגורית שהוא הוחזר כולו.

32. גם לגבי המתלוננת הראשונה צוין במפורש בכתב האישום כי בעקבות מעשי הכזב שביצע הנאשם נגרמו למתלוננת נזקים נפשיים. נקל אף כאן לקבוע שהמדובר בנזקים נפשיים משמעותיים.

המתלוננת הרביעית

33. המתלוננת הרביעית היא צעירת המתלוננות, והיא אחותה הקטנה של המתלוננת השנייה. היא הכירה את הנאשם בשנת 2016, בטרם מלאו לה 18 שנים, כאשר הנאשם נהג להגיע רבות לביתה על רקע קשריו עם אחותה. גם בפניה הציג עצמו הנאשם בכזב כמפקד בכיר במוסד, וגם אותה הציע לגייס למוסד. נבזותו של הנאשם הגיעה כאן, ללא ספק, לשיא חדש, לנוכח מצג המרמה שהציג בפני שתי האחיות בו זמנית.

גם למתלוננת זו הסביר הנאשם כי כחלק מתהליך הגיוס תידרש לבצע משימות רבות וקשות. תחילה הורה הנאשם למתלוננת לשלוח לו למכשיר הטלפון הנייד תמונה שבה היא מצולמת ערומה, והמתלוננת עשתה כן.

המעשים המיניים שביצע הנאשם במתלוננת היו במהלך אירוע שפורט בסעיף 12 לאישום הרביעי. המתלוננת הורידה את מכנסיה ותחתונייה, ואז מישש הנאשם את איבר מינה. לאחר מכן החדיר הנאשם את אצבעו לאיבר מינה, ובהמשך, בעידודו של הנאשם, הניחה המתלוננת את ידיה על איבר מינה ואוננה בפניו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

34. גם מתלוננת זו קיימה את הוראותיו של הנאשם לבצע משימות שונות שהוצגו בפניה כחלק מתהליך גיוסה למוסד. הדברים פורטו בסעיף 10 לאישום הרביעי. בין השאר הורה הנאשם למתלוננת לצלם עבורו תמונות שלה לאחר מקלחת כשהיא לבושה בתחתונים ובחזייה, להגיש לו תיעוד יומי אודות מעשיה ורגשותיה, וכן לחשוף סודות שלה ושל חברתה הקרובה.

המתלוננת השלישית

35. המתלוננת השלישית, צעירה כבת 25, רצתה אף היא להתגייס למוסד, והנאשם הציג עצמו בפניה כאיש מוסד שתפקידו לאתר מועמדים ליחידת "כידון" שבמוסד. בפגישה עם הנאשם, ברכבו, באוקטובר 2016, היא נאותה להתגייס למוסד. במהלך פגישה זו הציג הנאשם בפניה כלי אקדח דמה, כאילו המדובר באקדח אמיתי. כדי לבחון את "גבולותיה", ביקש הנאשם מהמתלוננת לנשק אותו, והיא עשתה כן. לאחר מכן ליטף הנאשם את ידיה ואת ירכיה. סמוך לאחר מכן הורה הנאשם למתלוננת זו לצאת מהרכב ולבצע משימת ריצה בפארק בלילה, והיא עשתה כן.

36. הנאשם הטיל על מתלוננת זו מספר משימות. אחת המשימות הייתה להכין סרטון מיני. המתלוננת מילאה את המשימה באופן חלקי, ושלחה לנאשם סרטון שבו היא רוקדת. כמו כן הורה הנאשם למתלוננת לשלוח לו תמונות עירום שלה, והיא שלחה לו תמונה שלה לבושה בחזייה. עוד הורה הנאשם למתלוננת להסריט עצמה בווידאו במשך יום שלם.

המתלוננת החמישית

37. המתלוננת החמישית היא אישה נשואה, ולבני הזוג הייתה היכרות מוקדמת עם הנאשם באמצעות חברים משותפים. הנאשם הציג עצמו בכזב בפני המתלוננת ובעלה כאיש מוסד, ובשנת 2015 שלח הבעל לנאשם את קורות חייה של המתלוננת, במטרה שהנאשם יסייע לה למצוא עבודה בשירות הביטחון. בשנת 2016 נפגש הנאשם עם המתלוננת והציג עצמו כמפקד יחידת "כידון" במוסד. גם מתלוננת זו ביצעה מספר משימות לפי הוראת הנאשם, מתוך הבנה כי משימות אלה הן חלק בלתי נפרד מהליך גיוסה למוסד. הדברים פורטו באישום החמישי.

המתלוננת השישית

38. גם מתלוננת זו היא אישה נשואה. בין הנאשם לבניה היכרות רבת שנים, ובמשך שנות ההיכרות של בני הזוג עם הנאשם הציג הוא את עצמו כראש יחידת "כידון" במוסד. בשנת 2016 הציג הנאשם למתלוננת כי יגייס אותה למוסד, והמתלוננת הסכימה להצעה. הנאשם הסביר, גם למתלוננת זו, כי במהלך גיוסה היא תידרש לבצע משימות רבות ומגוונות, ושלוש משימות כאלה, בשנת 2016, פורטו באישום השישי.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

במועד אחד הגיעה המתלוננת לביתו של הנאשם, במסגרת תהליך הגיוס; הנאשם התפשט, ואף המתלוננת עשתה כן לפי הוראתו. בשלב זה אחז הנאשם בחוזה של המתלוננת במשך כ- 30 שניות.

במועד אחר נפגשו השניים מתחת לבית מגוריה של המתלוננת, והנאשם הטיל עליה לבצע משימה בעלת גוון מיני. המתלוננת, אשר סברה שהיא נמצאת במסגרת ביצוע משימות בהליך הגיוס, אמרה לנאשם שיוכל לתפוס בחוזה שלה, והנאשם נגע בחוזה מתחת לבגדים. הנאשם הודיע בשלב זה למתלוננת שביצוע המשימה לוקה בחסר והורה לה לאחוז באיבר מינו מתחת לתחתוניו. המתלוננת סירבה לעשות כן.

במועד אחר הכניס הנאשם את ידו מתחת לתחתוניה של המתלוננת ונגע באיבר מינה, כאשר המתלוננת אמרה לו כל העת שאינה חפצה במגע, וכי אינה חשה בנוח עמו.

השקפה ראשונה – סטייה מהסדר הטיעון

39. **חומרת מעשיו של הנאשם היא רבה ביותר**, ובוודאי כאשר מדובר **בהצטברותם** לגבי כל המתלוננות. כפי שציינת לעיל, סברתי במחשבה ראשונה שיש מקום להחמיר בשיעורו של עונש המאסר מעבר למוסכם בין הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, הגם שמדובר בהודיית הנאשם, והגם שסטייה כזאת נוקט בית משפט רק במקרים יוצאי דופן.

בעניין זה שיווייתי לנגד עיניי במיוחד את עניינין של המתלוננות **השנייה והראשונה**. לגבי שתיהן קיים הנאשם יחסי מין פעמים רבות עקב מצגי המרמה שלו. סבור הייתי כי בחינת העונש הראוי צריכה להיעשות – גם במקרה של הסדר טיעון – בהתאם לעקרונות שהותנו בתיקון 113 לחוק העונשין. ראו ע"פ 2021/17 יונה **יחיאל מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.2017), בפסקה 16 לפסק הדין, והפסיקה המוזכרת בה; ע"פ 2454/18 **שיינברג נ' מדינת ישראל**, פסקה 19 (6.12.2018). לקיומה של גישה אחרת בבית המשפט העליון, ראו למשל ע"פ 6943/16 **גלקין נ' מדינת ישראל**, פסקה 3 (28.1.2018).

בהתאם לכך, היה מקום לקבוע מתחם ענישה לכל אחד מהאישומים. אדגיש כי רף הענישה העליון **לגבי כל אחת** משתי מתלוננות אלה **עלה לדעתי על 5 שנות מאסר**, וזאת גם אם 5 שנים הוא העונש המקסימלי הקבוע בצד העבירה. זאת, משום שמדובר **בריבוי עבירות** לגבי כל אחת מהמתלוננות. נכון גם להוסיף לגביהן את הדברים הנוספים שקיבל הנאשם במרמה, אם כי להם כשלעצמם הייתה משמעות עונשית פחות כבדה (ולגבי המתלוננת השנייה היה מקום גם לצרף את ריבוי עבירות התקיפה). בדרך זו, גם אם במתחמי ענישה חמורים פחות, היה מקום לנקוט גם לגבי שאר המתלוננות.

לפי כיוון מחשבה זה, עונש המאסר בפועל הראוי לנאשם, אף בהתחשב בכל השיקולים לקולא – **פער גדול** היה בינו לבין מה שהוצע באופן מוסכם במסגרת הסדר הטיעון. **גם אם מדובר היה רק בשתי המתלוננות הראשונות**, סבור הייתי כי ראוי הדבר שעונש המאסר **המוטל בתוך**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17-07-20668 מדינת ישראל נ' פלוני

מתחם הענישה, וגם בהתחשב בשיקולים לקולא, יהיה גבוה מעונש המאסר שהציעו הצדדים לגבי כל האישומים.

40. שיקול נוסף בהקשר זה היה כי נקל היה להוכיח את מעשיו של הנאשם. הקושי שעלה היה נעוץ רק במחלוקת האם מעשיו של הנאשם עולים כדי עבירות מין של אינוס במרמה (או מעשה מגונה במרמה), שיוחסו לנאשם מלכתחילה, ולא לביצוע המעשים עצמם. בכך שונה מקרה זה ממקרים אחרים, שבו עולה קושי ראיתי לגבי עצם ביצועם של מעשי העבירה, קושי המהווה שיקול מרכזי הפועל לכיוון כיבודם של הסדרי טיעון גם כאשר העונש המוצע הוא מקל מאוד (עניין מצגר, שם, פסקאות 13, 19; ע"פ 2562/10 באדיר נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (2.4.2012); ע"פ 3068/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 44 (1.11.2010)).

עניין זה טעון הבהרה נוספת. נכון הדבר שסברנו כי יש מקום להסדר טיעון לגבי הכרעת הדין, ואף עודדנו את הדבר כאמור. זאת, לאחר שהתחוור לנו שאין הנאשם כופר בביצוע המעשים עצמם, ולנוכח הערכתנו כי למתלוננות המרכזיות ייגרם נזק של ממש כתוצאה מחקירתן בבית המשפט, שצפויה הייתה, עקב טיב האישומים, לעסוק בענייניהן הפרטיים והאינטימיים ביותר. ברם, בשום שלב לא הבענו כל עמדה לעניין העונש הראוי, וכך כמובן הובהר לנאשם היטב, בעת הודייתו בפנינו, שאין בית המשפט כבול בעונש שהוצע על ידי הצדדים.

השקפה שנייה – כיבוד הסדר הטיעון

41. ואולם, בסופו של דבר נחה דעתי שלא יהיה זה נכון לסטות מהסדר הטיעון חרף עמדותי שהעונש המוסכם הוא קל מאוד.

שיקול מרכזי בעניין זה הוא הצורך לנקוט את "מבחן האיזון", שהוא המבחן שאומץ על ידי בית המשפט העליון, מבין המבחנים השונים שנהגו לגבי השאלה אימתי יסטה בית משפט מהסדר הטיעון שהוצג בפניו. לפי מבחן האיזון, להבדיל ממבחנים אחרים, הרי:

הסדר הטיעון – באשר הוא – אינו רק שיקול אחד ככל יתר השיקולים העומדים בפני בית המשפט הגוזר את העונש. הסדר הטיעון, כשהוא לעצמו, הוא שיקול מרכזי בגזירת הדין הן מטעמים של אינטרס הציבור הן כדי למלא אחר ציפיות הנאשם המוותר בהודייתו על זכותו לניהול ההליך הפלילי עד תומו. לכל אלה ייתן בית המשפט משקל רב בעת שהוא מפעיל את שיקול דעתו בשלב גזירת הדין.

ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(1) 577, 607 (1998).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

מבחן האיזון נולד בעקבות התפיסה כי האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בתי המשפט לעודד את קיומם של הסדרי טיעון. שיקולים רבים, כבדי משקל תומכים בקיומם של הסדרי הטיעון, והם פורטו בהרחבה בעניין פלוני הנ"ל (שם, בעמ' 601-612). על כן, כמעט תמיד מאשר בית משפט הסדר טיעון שמובא לאישורו. דומני גם שמאז אומץ מבחן האיזון בפסיקות בית המשפט העליון, לפני שני עשורים, נוהג בית המשפט העליון לקבל את ערעור הנאשם כנגד החלטתה של הערכאה קמא להחמיר בעונשו מעבר למוסכם במסגרת הסדר הטיעון (והשוו עניין מצגר, שם, פסקאות 11-14).

42. בבחינה מעמיקה של שאלת יישומו של מבחן האיזון במקרה שלפנינו, הגעתי לאחר התלבטות רבה לכלל דעה, כי לנוכח מבחן האיזון כאמור, ובהתחשב בשורה של שיקולים יש בסופו של דבר לכבד את הסדר הטיעון. אמנה עתה שיקולים אלה:

א. אפתח כמקובל בעצם הודייתו של הנאשם באשמתו. הודיה זו ייתרה למעשה את שמיעת עדויותיהן של 3 מן המתלוננות, ואולי חשוב יותר – את חקירתה הנגדית של מתלוננת נוספת, המתלוננת השנייה.

ב. אכן, אין מדובר בהודיה בתחילת ההליך, ונשמעו עדויותיהן של 3 המתלוננות המרכזיות, ששתיים מהן אף נחקרו בחקירה נגדית. ואולם, יש להדגיש כי במקרה זה ניהול ההוכחות התברר כמוצדק; והחקירה הנגדית לא נועדה לחלוק על קיום המעשים עצמם, אלא התמקדה בשאלה אחת, שעניינה מהות העבירה שאותה מקיימים המעשים. בסופו של דבר התקבלה עמדת ההגנה בנושא, וכתב האישום המתוקן מבטא תיקון מהותי בעבירות המיוחסות.

ג. הגם שהצדדים לא התייחסו לתקדימים עונשיים, עיינתי בתקדימים כאלה הנוגעים, כל אחד, לנאשמים שהורשעו בעבירות של אינוס במרמה לגבי מספר מתלוננות. נראה לי שלנוכח פסיקה זו, ואף מכוח קל וחומר, אין מקום לסטות מהסדר הטיעון במקרה זה שבו הורשע הנאשם בעבירות שעניינן קבלת יחסי מין במרמה (או קבלת מעשים מגונים במרמה). אפנה למספר פסקי דין:

1. ע"פ 465/06 אביבי נ' מדינת ישראל (6.2.2008) – 6 שנות מאסר בפועל על עבירות מין במרמה ב-5 נשים במסווה של מעשה אומנות.

2. ע"פ 10733/08 גולדבלט נ' מדינת ישראל (17.2.2011) – 6 שנות מאסר בפועל על עבירות מין ועבירות קבלת דבר במרמה בתלמידות משחק.

3. ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (6.12.2018) – 7.5 שנות מאסר בפועל על עבירות מין במרמה כלפי 8 מתלוננות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17-07-20668 מדינת ישראל נ' פלוני

ד. הסדר הטיעון שלפנינו נכרת, תוך הפעלת שיקול דעת מעמיק, על דעתם של גורמי הפרקליטות הבכירים, החל בפרקליטת המחוז ועד לפרקליט המדינה עצמו. וראו בהקשר זה בג"ץ 1571/14 מואטי נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 14 (14.5.2014). ההסדר אף הוצג כאמור בפני בית המשפט העליון במסגרת העתירה כנגד הסדר הטיעון.

ה. סברתי שיש לתת משקל גם לעובדה, שאנו עצמנו סברנו שיש מקום להגיע להסדר טיעון במקרה זה, ולהימנע משמיעת, או מהמשך שמיעת, עדויותיהן של המתלוננות. כפי שהסברתי, מה שעמד לנגד עינינו היה החשיבות בהסכמה לגבי הכרעת הדין. ואולם, לא ניתן להתעלם מכך שהסדר הטיעון הושג, כמקובל, גם לגבי גזר הדין. לעצם העובדה שעודדנו את קיומו של הסדר הטיעון יש אפוא משקל מסוים לדעתי – בכיוון של כיבוד ההסדר גם לגבי העונש, על אף קולתו בעיניי.

ו. הנאשם הביע חרטה מלאה על מעשיו במילים ברורות: "אין לי מילים לתאר כמה אני מצטער על כל מה שנעשה, ומה שגרמתי לסובבים לעבור במשך התקופה. אני לוקח אחריות על כל מה שעשיתי". סכום כספי כולל של 170,000 ש"ח הופקדו כבר מטעמו לצורך מתן פיצוי למתלוננות. עלינו לתת משקל גם לחרטה זו. והשוו בעניין זה: עניין מצגר, שם, פסקאות 22-24.

43. לבסוף, וגם לסיכום, לא אמנע גם מלציין בהקשר זה, בקווים כלליים, את השיעורים של תקופות המאסר שהיו לנגד עיניי במהלך המלאכה הרגישה והמורכבת של ההחלטה בדבר העונש. אקדים ואומר בעניין זה שמקובל הדבר בדרך כלל לחפוף במידה כזו או אחרת בין העונשים המוטלים במקרה של ריבוי עבירות דומות כלפי מתלוננים או מתלוננות. השוו לעניין זה ע"פ 2411/06 פלוני נ' מדינת ישראל (17.9.2008), שבו דחה בית המשפט העליון את ערעור המדינה כנגד חפיפת עונשים לגבי מי שהורשע בעבירות מין במרמה לגבי מספר מתלוננות – וראו פסקאות ס"ב, קל"ב-קל"ד לפסק הדין.

צירוף העונשים הראויים לגבי כל המתלוננות, גם בהתחשב בנתונים לקולא כאמור, היה מביא לדעתי במקרה זה להטלת עונש דו-ספרתי על הנאשם – 12-13 שנות מאסר. חפיפת העונשים הייתה מביאה להטלת עונש של 9-10 שנות מאסר. סברתי כי פער זה בין עונש המאסר הראוי לבין עונש המאסר שהוצע במסגרת הסדר הטיעון (6.5 שנים) אינו מצדיק סטייה מהסדר הטיעון, כאשר הדבר נבחן במשקפי "מבחן האיזון" ובהתחשב בשיקולים שפירטתי.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

44. מקווה אני שהמתלוננות ישקמו את חייהן, לאחר מסכת ההתעללות הנוראה שעברו מצד הנאשם. מודע אני לכך ששתיים מהן התנגדו להסדר הטיעון, ומבין אני את אכזבתן על כך שהנאשם לא הורשע בביצוע עבירה של אינוס במרמה; שהרי לתחושתן זוהי העבירה "האמיתית" שבה היה עליו להיות מורשע. זו גם הסיבה לכך שעמדו על רצונן להעיד במשפט, ואנו בהחלט כיבדנו זאת. צר לי ממש על אכזבה זו, כשם שצר לי על רוע מזלך עת פגשו את הנאשם. ואולם עליהן לדעת כי לפי הפסיקה המחייבת של בית המשפט העליון, מכל מקום רוב שופטיו, הרי בנסיבות העובדתיות כפי שעלו כאן, הרשעת הנאשם צריכה להיות בעבירה של **קבלת דבר במרמה** בנסיבות מחמירות (כאשר "הדבר" הוא יחסי המין), ולא בעבירת **אינוס במרמה**. ראו לעניין זה, בהרחבה רבה: ע"פ 5097/07 פחימה נ' מדינת ישראל (25.5.2009) – לגבי האישום הרביעי – חוות דעת השופטים ריבלין ופרוקציה; ע"פ 10733/08 גולדבלט נ' מדינת ישראל (22.11.2017) – לגבי האישום השני – חוות דעת השופטים פוגלמן וגרוניס (לשופטת ארבל הייתה עמדה שונה).

בסופו של דבר נראה כי גם המאשימה הגיעה למסקנה זו.

45. לאור כל זאת, אציע לחבריי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים, בגין כל העבירות שהורשע בהן:

א. 6.5 שנות מאסר החל מיום מעצרו, 15.6.2017.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת מין שהיא פשע, או עבירה של קבלת דבר במרמה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת מין שהיא עוון, או עבירה של אלימות.

46. אציע לחבריי כי הסדר הטיעון יכובד גם לעניין הפיצויים, ושהנאשם יחויב בתשלום פיצויים למתלוננות כדלקמן:

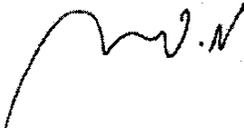
א. למתלוננת הראשונה	–	35,000 ₪.
ב. למתלוננת השנייה	–	100,000 ₪.
ג. למתלוננת השלישית	–	1,000 ₪.
ד. למתלוננת הרביעית	–	25,000 ₪.
ה. למתלוננת החמישית	–	6,000 ₪.
ו. למתלוננת השישית	–	3,000 ₪.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

המאשימה תעביר למזכירות את הפרטים האישיים של המתלוננת, וכספי הפיצויים שכבר הופקדו בקופת בית המשפט יועברו לכל אחת מהן.

מנחם פינקלשטיין, סג"ן
שופט

השופט ל' ברודי, סג"ן

אני מצטרפת לתוצאה אליה הגיע חברי, השופט פינקלשטיין, האב"ד, שלפיה יש לכבד את הסדר הטיעון, ולהטיל על הנאשם את העונש המוצע ע"י ב"כ הצדדים שכל רכיביו מוסכמים. כתב האישום המתוקן, שבו שונו הוראות החיקוק והחלק העובדתי שבו נותר כפי שהיה במקור, מגולל מעשים חמורים, מתוחכמים, משפילים ופוגעניים שביצע הנאשם כלפי המתלוננת. הנאשם הפיל ברשת הברזל שלו נשים צעירות, תוך שהוא מנצל את שאיפתן להגשים את עצמן בתחום המקצועי ולהתקבל לעבודה במוסד, על כל המשתמע מכך. תחכמו הרב של הנאשם על רקע שאיפתן העזה של המתלוננות, גרם לכך שאצל המתלוננות לא הבהבו נוריות האזהרה בנוגע למשימות שהטיל עליהן הנאשם, משונות ופוגעניות ככל שהיו. כפי שפורט בחוות דעתו של חברי, מעשים אלה היו הרסניים וגרמו לקורבנות נזק קשה. על רקע זה בחנו בקפידה האם העונש המוצע משקף נכונה את חומרת המעשים, שבוצעו כלפי מספר נשים, חלקן לאורך תקופה, ואת שאר שיקולי הענישה, כשלנגד עינינו פסיקת בית המשפט העליון בנוגע לכיבוד הסדרי טיעון.

מטיעוני ב"כ הצדדים עולה כי הסדר הטיעון נשקל בכובד ראש, הן בנוגע לתיקון כתב האישום והן בנוגע לעונש המוצע, והוא אושר ע"י הדרגים הבכירים בפרקליטות. בהליך ההידברות בין ב"כ הצדדים נבחן ההיבט המשפטי, ולאחר שנעברה משוכה זו, נשקל ההיבט העונשי, תוך בדיקת הפסיקה הרלוונטית. הנאשם הודה מיד במעשים, ואולם, לנוכח המחלוקת המשפטית בין ב"כ הצדדים בנוגע לעבירות שאותן מגבשות העובדות שלא היו שנויות במחלוקת, נשמעה בפנינו חלק מפרשת התביעה. התרשמתי מחרטתו הכנה של הנאשם, אשר מצאה ביטוי הן בדברי הנאשם לעניין העונש, והן בכך שבמסגרת ההסדר, הוא הפקיד סכום פיצוי משמעותי בטרם הטיעונים לעונש.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

בהתחשב בכל השיקולים שהוצגו בפנינו, באתי לכלל מסקנה כי חרף המעשים הקשים, המקוממים והחמורים, עומד ההסדר באמות המידה והשיקולים כפי שהותוו בפסיקת בית המשפט העליון שעניינה כיבוד הסדרי טיעון (למשל ע"פ 2021/17 מצגר נגד מדינת ישראל (30.4.17) והפסיקה המצוטטת שם), ועל כן יש לכבד את הסדר הטיעון.

ליאורה ברודי, שופטת, סגנית הנשיאה

השופט ר' אמיר

אני מסכים לכל האמור בחוות הדעת של חברי האב"ד השופט פינקלשטיין ובתוספת של חברתי השופטת ברודי.

כתב האישום המתוקן משקף את המצב המשפטי הנכון מבחינת הגדרת וסיווג העבירות שנעברו. ואולם, גם במצב דברים זה, העבירות תמורות ביותר; נסיבותיהן מחמירות במיוחד. הפגיעה במתלוננות קשה ביותר, ולעניין זה אין בסיווג המשפטי של העבירות כדי להקל במאומה. אף אני, כחברי השופט פינקלשטיין, סבור כי למרות השיקולים המקלים שאינם מבוטלים, ובראש וראשונה הודיינו של הנאשם מלכתחילה במעשים ובעבירות שבהן הורשע בסופו של יום – העונש הכולל שהיה מקום להטילו גבוה משמעותית ממה שהוסכם. אלא שאין לומר כי העונש שהוסכם אינו סביר או כי הוא חורג ממתחם העונש ההולם באופן קיצוני. הדברים נשקלו בכובד ראש על ידי הגורמים הבכירים בפרקליטות, ואף לכך יש לתת משקל, ויש לכבד את שיקול הדעת של הפרקליטות, אשר מטבע הדברים רואה תמונה רחבה אף יותר ממה שבידינו לראות. ומכל מקום, בהעדר טעמים חריגים שלא לעשות כך, מצווים אנו לכבד הסדרי טיעון, לרבות מרכיביהם העונשיים.

רמי אמיר, שופט

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 20668-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני

העונש

התוצאה היא אפוא כאמור בסעיפים 45-46 לחוות הדעת של כב' השופט מ' פינקלשטיין.

איסור פרסום

גזר דין זה ניתן לפרסום.

כל עוד לא ניתנת החלטה אחרת, אין לפרסם את שמו של הנאשם וכל פרט שעלול לזהותו.

אין לפרסם את שמה של כל אחת מן המתלוננות, וכל פרט שעלול לזהותה.

הודעה לנאשם זכותו לערער לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' סיוון תשע"ט (4 יוני 2019), במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.

רמי אמיר, שופט

ליאורה ברודי, שופטת
סג"נ

מנחם פינקלשטיין, שופט
סג"נ, אב"ד